

Blatnický

Duben 2001

Ročník VI.

Číslo 20

zpravodaj

Dočtete se - z obsahu čísla:

- ❖ Zpávy z obce
- ❖ Informace OÚ
- ❖ Historie obce
- ❖ Blatnická kronika
- ❖ Odboj proti fašismu ...
- ❖ Historie
- ❖ Z farnosti
- ❖ Kultura, škola
- ❖ Sport
- ❖ Křížovka
- ❖ Inzerce

Vydává Obecní úřad Blatnice pod Sv. Antonínkem * 850 výtisků * Řídí redakční rada: šéfredaktor - Josef Vavřík, členové redakce - Bohumil Petratur, Josef Bogar, Ladislav Vyskočil, Lenka Fojtiková * Inzerce tel.: 0631 / 331276

Vytisknuto u vydavatelství neperiod. tisku F.Z.CH., tel.: 0631 / 323749

ÚVODNÍ ZAMYŠLENÍ

ÚVODNÍ ZAMYŠLENÍ

Jaro se nám kvapem blíží a poněvadž zima byla mírná, tak při toulkách kolem Blatnice a při čišění na Stráni a v Hájků je člověku smutno při pohledu na tu spoušť, kterou jsme si kolem vesnice za ty roky, ale i dnes dokázali vyvíjet. Vždyť máme kontejnery na železo, plasty, papír a i nebezpečný odpad se dvakrát do roka odváží, ale mnozí občané jej hodí do nejbližšího křovi, příkopu nebo odvezou do lesa.

Je jim úplně jedno, jak vypadá okolí naší vesnice, ale když se jim něco nelíbí, to si přijdou na úřad stěžovat okamžitě a chovají se jako by jim všechno patřilo.

Proto, občané, není jednoduchá přijít a zeptat se „kam s tím?“ A já se Vás ptám „šlo by to?“ Do prvních jarních dní Vám přeje mnoho úspěchů a sluníčka.

Josef Havlík, zástupce starosty

OBECNÍ ÚŘAD INFORMUJE

SBĚR NEBEZPEČNÉHO ODPADU

V letošním roce po loňské přestávce opět hodláme v naší obci realizovat sběr vyříděných nebezpečných složek domovního odpadu. Budou se jako vždy sbírat pneumatiky, autobaterie, obaly se zbytky barev a chemických přípravků, radiopřijímače, televizory, zářivky, ledničky, mrazničky. Sběr proběhne v pátek a sobotu 20. a 21. dubna, výše uvedené věci se budou shromažďovat ve dvoře Obecního úřadu a pak budou jednorázově odvezeny mobilní sběrnou firmou Rumpoid. Čas sběru bude včas upřesněn místním rozhlasem.

Byli bychom rádi, kdyby všichni občané, kteří mají doma tento odpad a chtějí se ho zbavit, využili této možnosti, už proto, že jeho odevzdání je pro fyzické osoby bezplatné.

Bychom tyto "ozdobky" nemuseli pak sbírat v okolí obce po remízích a příkopech.

Abychom tyto "ozdobky" nemuseli pak sbírat v okolí obce po remízích a příkopech.

VYPALOVÁNÍ STARÝCH TRAVNÍCH POROSTŮ

Chtěli bychom upozornit občany na to, že je zakázáno vypalování starých travních porostů, jednak z hlediska ochrany životního prostředí, jednak také z hlediska požární ochrany, a to přímo zákonným předpisem. Podle § 78 odst. 1 písm. s) nového zákona o požární ochraně č. 237/2000 Sb., který vstoupil v platnost od 1. ledna 2001, se "... **přestupku na úseku požární ochrany dopustí ten, kdo – vypaluje porosty ...**", tedy nejenom trávní. **Za tento přestupek lze podle téhož zákona uložit pokutu až do výše 25.000,- Kč, kterou ukládá místně příslušný hasičský záchranný sbor.**

Pokud ovšem pomíneme hrubou finanční posítku, mějme ohled na množství živočichů, kteří mají úkryt v travních porostech na nekultivované půdě. Tímto bezohledným zásahem ničíme nejen nám přelázející starou uschlou trávu a listí, ale nenávratně zničíme vše živé pod ním, což by nám mohlo být v budoucnu užitečné (např. čmeláci hnízda, přezimující ježky atd.)

PODĚKOVÁNÍ

Pani Sedlářová z Veselí nad Moravou ztratila nedávno v Blatnici před Obecním úřadem kabelku s doklady, mobilním telefonem a větším obnosem peněz. Děkuje tímto poctivému nálezcí panu Josefu Konzimplikovi z čp. 583 za její vrácení.

Z DOPISŮ NAŠICH ČTENÁŘŮ

REDAKCI BLATNICKÉHO ZPRAVODAJE

Musím reagovat na článek o hloučkě kapličky v minulém čísle. Za císaře Zikmunda u nás nebyl ani jeden jezuitský kněz. Císař zemřel v r. 1437 a jezuitský řád byl založen r. 1540. K nám do Čech přišli jezuité v r. 1556.

Za císaře Zikmunda nebyl ani Velehrad. Ten byl moravským husitům vypálen a zničen v r. 1421. Obnoven byl v roce 1587 - 1592 a do kláštera přišli cisterciáci. O jezuitách na Velehradě můžeme mluvit až od r. 1890.

Za císaře Zikmunda u nás nebyli ani protestanté. Byli pouze katolíci /podjednou/, kteří byli v menšině, protože byli zdemolováni v husitských válkách, a utrakvisté /podobojí/. O protestantech můžeme mluvit až od r. 1520, kdy Luther zveřejnil své reformační teze.

Proč tato snůška historických nesmyslů pi učitelky byla uveřejněna bez komentáře, to si jen redakce.

Jaroslav Trněný, Blatnice p. sv. A., 19. 1. 01
- došlový přepis -

K DOPISU P. TRNĚNÉHO:

Paří učitelka sbírala pověsti, které se tradují z generace na generaci již dlouhá léta a také naše rodáky se domnívá, že v pověstech nemusí být sled historických dat až tak přesný. Paří učitelka vypráví své pověsti tak, jak je slyšela od svých předků. Juna rádi, že historická díla byla uvedena na pravou míru a těšíme se na další vaše příspěvky, které jistě rozšíří naše vědomosti.

KRÁTKÉ, ALE SRDEČNÉ OPOŽDĚNÉ PODĚKOVÁNÍ

V minulém čísle Blatnického zpravodaje byl pěkný a srdečný dík a blahopřání 80 let a zároveň dík za práci, kterou činíte při sbírání. Je to práce dost náročná, hlavně v takovém věku 80 let. Věříme, co tuto práci vykonáváme, jsme přibližně ve stejném věku.

Ale nezapomněl na to můj spolužák a bývalý ředitel naší školy - Bohumil Petržal. On dobře sleduje, co my staré ženy máme s tím prací - přerostl věkem v zímě, děláni ráží. Je to člověk, který si všimá všeho, co se v obci děje a pak vše ocení.

Bylo těch starostí mnoho, život těžký i bolestný, stáří už napomíná i na poděkování všem. Tak i když opožděně Ti Bo-

humile za všechno tisíckrát děkuji, za všechno psychoperní děkuji i všem mým kamarádkám i těm, kteří se podíleli na mých narozeninách jakýmkoliv způsobem. Dále všem sponzorům, kteří přinesli dary, na je toho hodně: přeji všem hodně zdraví, Božího požehnání a Tobě Bohumile ještě jednou moc děkuji a alyš byl i dále tak pozorný, jako dosud.

Srdečný dík a tu „100“ dá-li Bůh oslavíme společně saly, nebo lám na věchu.

Děkuji ještě jednou všem? Bohana Pačurová

HISTORIE OBCE

MUSEUM J. A. KOMENSKÉHO, ZPRÁVA ZA ROK 1964

(VI. část)

II. KOMENŠTÍ A DAREMNIČKOVÉ V BLATNICI

(pokračování z min. čísla)

Štěpán i Eliáš Komenský byli povinni robotovat tak jako ostatní usedlí a to ročně čtyři dny orat, vyvézt pět řít lno-je, svest čtyři řity obilí z pole, pět vozů dřeva z lesa, žit devět kóp obilí. Podobně robotoval i Jan Daremniček. Tehdy byla Blatnice po Kinovicích největší a dvacetí sedmi obcí ostrožského panství a některé zprávy z té doby mluví o ní jako o lidnatém městě (populosum oppidum). Bylo v ní 137 usedlých a 800-1000 obyvatel. V druhé polovině 17. století bylo na Moravě 127 obcí, jež měly přes 100 domů, a mezi nimi byla i Blatnice. Z nich bylo na Moravském Slovensku 25, Blatnice co do velikosti dvacátá.

Urbáře neboli registra panství ostrožského z r. 1592 podávají nám určité zprávy o tom, kdo v době sepisování registra byl v Blatnici usedlý, ale netkají nám nic o tom, odkud pocházejí majitelé gruntů v Blatnici, od koho je převzali, komu a jakým právem byly grunty přelány. Jsou to seznamy držitelů usedlosti a soupisy poddanských dávek, tedy s vymezenými peněžními i robotními povinnostmi. Usedlosti jsou obvykle zapsány podle pořadí v obci a ne podle velikosti gruntů. Ustanovuje to provádění topografie obce z té doby. V urbářích se dovidíme

však jen o usedlých, o hořetech, domkářích a ostatních obyvatelích v obci nedovídáme se vůbec nic.

Z urbáře ve také dovidáme, že na svobodném dvoře v Blatnici usedl rytíř Špulit z Gitter, který byl současně vrchnostenským úředníkem v Ostrohu a na svobodném mlýně Martin Hnátek. Ale nedovídáme se z něho nic ani o Komenských ani o Daremničkových v Blatnici, odkud se přistěhovali, od koho a kdy grunty převzali, případně komu je předal a jaké byly vztahy mezi Komenskými a Daremničkovými a na druhé straně jejich vztahy ke Komenským v Uherském Brodě.

Proto není možno souhlasit se závěry, které vyvodili z tohoto jednoduchého zápisu v ostrožských správních registrech Záborský a Dolina, že otec Komenského Martin byl usedlý v Blatnici a že v úvahu jako rodiče Jana Amose Komenského přicházejí podle Doliny nejen Uherský Brod, Nivnice a Komňa, ale i Blatnice. Nebylo tehdy a není dodnes k takovému tvrzení žádných dokladů, které by nepostrádaly průkaznosti. Není ničím podloženo tvrzení Záborského a Doliny, že Komenská byli tehdy usedlí v sousední Malé Blatnici. Komenská tam nikdy usedli nebyli, ale Komenská a Veliké Blatnice tam byli majitelé Horních luk. Majitelé z Blatnice bylo celkem 20 a jsou všichni v urbáři obce Malé Blatnice -

Blatničky uvedeni jako majitelé Horních luk.

Jakési vztahy k Blatnici se však přece našly a to v Komně, odkud a gruntů Jana Skříně v pállánu byly odváděny v letech 1594 až 1606 dlužní peníze. 65 dlužných moravských žirovi Šturmovi do Blatničky. Grunt Skříněvsky patří k nepřednějším gruntům komenským a rod Milíčů, předtím Milíčův, jmenovaný před jm Milíčů, dříve na tomto gruntě hospodařil a častěji se uvádí, že rod Milíčů - Milíčů byl v příbuzenském vztahu ke Komenským. Někteří badatelé odvolávají se jména Miloš, Amos. Nelze však z komenských purkrečnických register a roku 1594 bezpečně zjistit spojitost splátek do Malé Blatnice s příbuzenskými vztahy mezi sousedem Milošem z Komně a Jitřem Šturmem z Blatničky, ani pro koho, jakým právem a na základě jakých vztahů mezi nimi byli tam peníze odváděny, to nám opět purkrečnickí registra nepovídají.

Jméno Milíčů se v Komně stále udržuje a v roce 1651 se připomíná v Komně Lukáš Milíčů, který 3. června r. nešťastně skončil svůj život pod mečem katovým v městečku Bojkovicích pro chvilku a krádež a lupiče. Po něm se ještě uvádí r. 1731 Martin, po něm převzal jeho grunt syn Josef, po tomto Jiří. V roce 1807 přechází grunt na jiného majitele.

V Blatnici Veliké byl usedlý rod Milošů začátkem 17. stol. Vzpomíná se ho v roce 1630, kdy 20. ledna byla uzavřena svatební smlouva mezi Janem Milošem, osvedčen z Veliké Blatnice, a Zofii, vdovou po Janu Tenafí, združujícím se tehdy ve Veliké Blatnici. Svatba byla konána v Uherském Brodě v domě Karla Kyčka, který byl tehdy správcem panských důchodů. Svědkové byli pan Karel Kyčka, Jan Kloboučký, Tobiáš Klaudivm z ženičkovy strany, ze strany nevěsty její bratr Ondřej Polách a Pavel Jordan z Veliké Blatnice. V jakém vztahu byla vdova Milošova v Blatnici ke Komenským v Uherském Brodě, Blatnici a k Segetům

nebo Milošům v Komni, nedovedeme potvrdit, protože není dalších dokladů.

O dalších osudech Komenských ve Veliké Blatnici, Štěpána a Eliáše, Jana a Pavla Doremnička, ani rodiny Milošovy, nedovedeme vypravovat. Purkrachtovní registr uboh Blatnice z této doby se nezachovala a tak můžeme opřít některé předcházející tvrzení jen o soupis nekatolických osob v Blatnici z roku 1640 a pozdější lánské rejstříky z roku 1656 a 1671. Po roce 1620 nevíme o nich už na Pavla Doremnička téměř nic. Jen u Jana Miloše máme určité zprávy z městských register, že se narvalo usadil v Uherském Brodě. Pavel Doremniček se nevystěho-

val po vydání patentu o jímovcích, jak jsme již dříve uvedli. Komentii z Blatnice se vystěhovali po roce 1620, ale nedovedeme doložit prameny, zda odešli do emigrace, i když je to velmi pravděpodobné, nebo zůstali někde na Moravě nebo v Čechách. Po roce 1620 objevují se Komentii na Slovensku a to Jan Komenský v Soblahově, Václav Komenský se dvěma syny v Drietomné v roce 1651-1652 v Konovicích 1702, ale nezdá se, že by přišli teprve v tomto roce. Ukazuje se, že tu byli usazeni již začátkem druhé poloviny 17. stol. V roce 1651 jsou usedlí Komentii v Týně nad Vltavou, odkud pocházela její manželka Jana Annse.

BLATNICKÁ KRONIKA

viii. část DOBA PROTEKTORÁTNÍ (pokračování z min. části) R. 1945 - 1948

Dne 28. května konala se veřejná oslava narozenin presidenta republiky dr. Ed. Beneše. Ochotnický divadelní spolek Sokola zahrál s úspěchem vypravencu divadelní hru „Radúz s Mahulena“ od Jul. Zeyera. Z daru amerických krajanů, kteří o postích navštívili naši obec, bylo zřízeno školní rozhlasové zařízení. Školní děti zúčastnili se hubení škůdců cukrovky, hledací služby mandelinky bramborové a zalesňovačských prací na Střučkovém kopci a na Stráni. Brigády žáků vypomáhaly při vyvozování vinné révy a v družstevních vinohradech.

Dne 28. července 1947 byla začána stavba nové školní budovy měšťanské školy firmou Ing. Jar. Renner a Ing. Frant. Urban z Úh. Brodu za obnos 10 211 450,70 Kčs. Stavba příjezdní silnice k nové škole zadána též firmě za 291 682 Kčs. S pracemi pozemními bylo řízeno započato a dne 28. října 1947 bylo provedeno slavnostní kladení a svěcení základního kamene nové školy za účasti všeho zastva a učitelstva, všech občanů a mnoha zástupců nadřizovaných úřadů. Uvádí projev pronesl předseda Míst. nár. výboru Ant. Bezdák a hlavní slavnostní projev měl předseda okres. nár. výboru dr. Mil. Skácel. Večer byla v radničním sále závěpce na počest pozvaných hostů.

Ochotnický spolek sebral v upraveném sále lidového domu Jiraskova pohádku „Lucerna“, nácvičenou Al. Novákem, která byla třikrát opakována pro vyprodaným hledištěm.

Na sociálních podporách vyplítil míst. nár. výbor chudým a přestárlým občanům 41.890 Kčs. Na stavbu nové

školy bylo vypůjčeno v r. 1946 a 1947 12 150 Kčs u Zemské hypoteční banky v Brně. V r. 1947 zaplatila obec této bance 166 827,40 Kčs úroků, 19 668,30 Kčs na správní výlohy a 85 972,60 Kčs jako umořovací částka dluhu. Stav dluhu na konci roku činí 12.064 027,40 Kčs. Běžné rozpočtové vydání na školu mimo stavbu činí 97 552,90 Kčs. Rocoí obecní údržka hospodaření bezú stavby nové školní budovy činí příjem 1 060 769,60 Kčs, vydání 1 053 487,40 Kčs, pokladni hotovost 7 282,20 Kčs. Sbor dobrovolných hasičů (požárníci) vykazují pokladni hotovost 6 648,40 Kčs. Spolek pro odtěhování plemenných byků obecních vykazuje na konci roku pokladni hotovost 563,65 Kčs a vklad na běžném účtě v Občanské záložně v Blatnici 75 930,40 Kčs.

Základnu faryže Josefa Směkala byly ve firmě chrámu pořízeny nové varhany nákladem 350 000 Kčs a rozšířena paviac (chór). Na konci roku odešel farář na odpočinek dr. Bařilic a Vyškova a administrátorem jmenován Petr Křeháček.

Na stavbě školy pracovali se pro mírnou zimu do vánoc. Byly provedeny různé práce a to výkopy a postavení části sklepních místností.

Dne 15. ledna usnesl se místní národní výbor na postupné likvidaci čtvrtě ve Vrbovém a zadat vypracování plánů toliho zrušovacího území Ing. dr. Kar. Svobodovi v Brně za 11 325 Kčs. Současně usneseno postaviti stádoletu a nové stáje pro obecní plemenné byky za Bránou, protože nynější stanice v domě čis. 256 má být zbourána a most v Dědině i

okresní silnice přemístěny, aby silnice šla středem ulice Dědina.

Hned počátkem roku 1948 vznikla v naší vladě vážná krize tím, že ministři strany lidové, nár. socialistní a strany sociálně demokratické prchli demisi. Ke dni 20. února nabyla krize kritické formy. Demise byly podány proto, aby byla rozbita vládní jednotka a Národní fronta. Tím vysvobodila pouližná činnost ministrů jmenovaných politických stran a jejich vedení, která se projevovala již delší dobu ve stále se stupňujícím usilí mařit činnost vlády. Komunisté spolu s masovými demokratickými činiteli zmobilizovali pracující lid k zmaření tohoto pokusu. Požadavky, které vyzveřel celostátní sjednot závodních rad dne 22. února a usadit zástupců rolníků ve dnech 22. a 29. února, vzala vláda za své. Zřízená nová, úbržená národní fronta, vzniklá sjednocením sil československého pracujícího lidu měst a venkova. Hlásí se k původnímu programu Národní fronty a chce zaručit jeho uskutečnění. Zřízeny akční výbory ve všech závodech, úřadech, vojenských útvarech a masových organizacích, které dostaly za úkol očistit náš veřejný život od všech živlů, které nejsou zárukou pro zachování jednotnosti národa.

Toto úmorové vítězství upevnilo také zahraniční postavení Československé republiky. Zmařilo nekvalitní plány naší reakce prodobití naší země cizími imperioilaty.

ODBOJ PROTI FAŠISMU ZA OKUPACE V BLATNICI POD SV. ANTONÍNEM

(III. část)

Přítele jsme našli, bohužel jsme s ním nepochodili. Sám se na to mák má malé děti, které tam pobíhaly jako ovččky, a kdo převládá přes hranice, o to že se vůbec nezajímá.

Na zpáteční cestě jsme se zastavili u známého oběma, pana Frídačka, berního úředníka v důchodě. Bydlel tam u syna ve Lhotkách, který byl u pohraniční stráže. Pan Frídaček nás hned poznal z důbových jednání s Uh. Ostrohu a byl nám velmi rád, že jsme si na něho vzpomněli. Po sdělení, co na Lhotkách sdělíme, byl ochoten v našem případě nám poskytnout pomoc. S poděkováním a krásným rozloučením jsme se radostně vrátili domů.

Chalánek již na Žitňáka čekal, a že byl spokojen, to nemusím připomínat. Jistota jakási byla. Čas utíkal, schůzky s Chalánkem a činnost probíhala též se Staňou Petrárem, učitelem, se schůzky konaly dost často.

Koncem roku 1939 přišlo k prozrazení „Obrany národa“ a zatčení členů této skupiny gestapem. Též skupina Uh. Ostrohu a Veselí n. Mor. byla prozrazena jedním Němcem – železničářem.

Žitňákův hostinec navštěvovalo dost cizích lidí a při debatach se mluvilo často dost neopatrně. Jmenovali i známé osoby... a to se nám náleželo. Při takových akcích musel být co největší opatrnost a pak nebylo divu, že takové skupiny prozradí a gestapo přikročí k jejich likvidaci.

Po Uh. Ostrohu a Veselí n. Mor. začalo gestapo létat i v Uh. Hradišti a to nevědělo nic dobrého. Z těchto různých debat už dopředu jsme věděli u některých osobách, a proto z toho důvodu jsme se ani o větší seznamování nezaujíali. Šťm. Chalánekovi jsme prozrazovali často připomínali a sami od sebe jsme se již vzdalovali, abychom nevzbudili pozornost.

Prvním občanem v Blatnici, který byl členem vojenské organizace „Obrana národa“ byl šm. František Chalánek, byl členem už od dubna 1939, a to v Uh. Hradišti. Pocházel z Blatnice pod Sv. Ant. z rodiny zemědělského dělníka, narozen 28. 1. 1902. Po skončení vojenské služby se přihlásil do československé armády jako dělostřelecký a působil u různých útvarů vojenských na Slovensku, naposled v Nitre, odkud se vrátil do Blatnice

v březnu 1939. Dostal místo ve Starém Městě u Uh. Hradišti jako skladník Československých státních drah a denně dojížděl domů do Blatnice. V Obraně národa byl členem okresní úbrojní skupiny v Uh. Hradišti a měl na starosti ukryvání zbraní a střeliva ze všech zásob bývalé československé armády v různých objektech a skladátech, o čemž jsme se osobně přesvědčili. Schůzky s Chalánkem nebyly tak časté, většinou se to vyřizovalo s Jos. Žitňákem, který měl a Staňovi Petrárovi u všem referoval. Staňa Petrár byl por. v záloze a byl též ve spojení se svým kamarádem z Blatničky a hlavním velitelem oblasního velitelství Uh. Hradiště s ppl. Vladimírem Štrbou, který nám svou úlohu v Obraně národa popřel.

Kromě skupiny ON v Blatnici pracoval v ON ve Velké a Velčkově také npor. v záloze učitel Alois Novák z Blatnice, uvádí to František Mlček, bratr učitele Martina Mlčeka. Píše to ve vzpomínkách na svého bratra Martina, který zemřel v Blatnici, ale žádné písemnosti zachované nejsou.

Přestože Chalánek pracoval se spolehlivými členy ve skupině, v roce 1941 ho někdo zradil a on nestačil ani využít příležitosti k ústku. Dostali jsme se tím do nezáviděníhodné situace, ale věřili jsme mu, že nás zradil. Na ústku přes hranice jsme byli sice připraveni, i na překvapení, které by nás mohlo postihnout. Ale byly to věry dlouhé chvíle čekání. Když se nic nedělo a když jsme viděli nejistotu, strach a smutno kolem, rozhodli jsme se, že vydáme nějaké letáčky pro povzbuzení celého okolí.

Připravili jsme si náčrtek letáčku, zajeli jsme s tím za přítelem Rudolfem Běmem, úředním v Hospodářském družstvu ve Veselí nad Moravou. Ruda byl tím skoro unesen a po domluvě na pěti den jsme měli už 50 kusů letáček připravených. Tyto jsme pak vešker pro různých místech umístili ve Veselí i v Uh. Ostrohu a několika kusy jsme počítali i s Uh. Brodem a Lubačovicemi, kde nám tuto službu poskytoval pan farář Růžka z Hradčovic, se kterým jsme se dobře znali.

Mělo to skutečně krásný ohlas a tak jsme s chutí pokračovali v intervalech asi 20 dnů dále v odbojové organizaci, kterou jsme nazvali „Vlastenci“. Letáčka byla tak postupně vydána kolem 20 dru-

hů, vždy k situaci toho času. Zprávy jsme získávali z rádia, které jsem k omnoho účelu dávno před tím obstaral, abychom byli u všem informováni, a též od různých přátel i ze zahraničního rozhlasu. Kopie těchto letáček jsme schovávali do 5 litrové sklenice, ale později, asi v roce 1943-1944, když Žitňák očekával vážnou domovní prohlídku, letáčky ve sklenici zakopal na zahradě, alespoň mě tak ujistil, a když jsem se později o ně hádal, nemohl si vzpomínat, na kterém místě to bylo. Naštěstí jeden letáček z prvních a jeden z posledních jsem si uchoval sám, a tak je předkládám:

PRÁTELE-DOBŘÍ ČECHOVÉ

NÁŠ OVOBOZENÍ JE BLÍŽÍ

Práce našich lidí za hranicemi má dobré výsledky, naši spojenci, hlavně Rusové, samozřejmě našim vrstům těží říty.

Porobené národy se odvíjejí

Nemáme první ani nejvíce příležitosti, ale všemožně se snažíme mít a zneužívat každou takovou příležitost. Vlna osvoboditelů se valí od východu. Neméně srach před bolševickým Ruskem, kterým nás naši vrazi - Němci strachí.

Kuňka běje za náctrem a za porobením národy Evropy a takto vrah Němci, jak to můžeme a jasně navedeme na své vlti.

Čekajte další etna parátami, kteří v každé době své přitomnosti a ponáhají jim.

Převrat je na úhoru

Děkujeme vám, že i sami Němci nechtějí ve válčení a desertní z fronty i kasárn. S námi spolupracuje šm. generál spravodlivé stáby, který je i mezi Vltmi, a jiní i z Vlt, kterým pomáháte a informujete je. Na vypnutí náctůry za dopadení těchto spravodlivců - stáří za tak krátkou dobu těchto německých zářů nezděje.

ATŽH SLOVANSKÉ NÁRODY A JEJICH SPOJENCI

Nemáte, rozmnožte v deju pečlivě pracovat - přetrvávající spoluprací.

Za zradu zivot

Vlastenci

Pokračování

DOBRY ČECH JE NAŠ NEJLEPŠÍ PŘÍTEL.

Měj důvěru v nás, jakou my máme v Tebe.
Dobry Čech se ne čeho nebojí.
Potřebujeme Tvou slůžbu. Neměj zájmu, kdo
jme, my Te známe, a proto Ti důvěrujeme.
Nic nepiš, měj vše v paměti.

Pamatuj si DOBRÉ ČECHY, na zrádce pří-
jde. Poznej se v jednom, nejvíce dlužno přáteli,
kterým můžeš i Ty důvěřovat. Tím musí být
nezátná, neznačící po slávě, ne mlukovná a
především DOBRÍ ČECHOVÉ.

Pamatuj si dobré Čechy ze sousedních ves-
nic a i zrádce, které nám sdělíš, až se vejde-

O dalším se budeme navzájem informovat.

Mluv opatrně s tím, kterého poznáš, raději
mlčed mlčevit, vše však přemýšlel a provádn.

S chutí a opatrností se nejví-
ce štěstí dovede za NOVÝ ŽIVOT a
OSVODOZENÍ NÁŠ VLASTI.

BUĎ KLIDNÝ A DŮVĚRUI.

Za zraha život.

Vlasenci.

Z POUTI U SV. ANTONÍČKA

U manželů Manušíkových na Řádku č. p.75 byl nalezen malý, ale velmi zajímavý propagační materiál, který pochází asi z roku 1937 a byl vydán K. Mláčem - knihařem v Blatnici k oslavě poutí u Sv. Antonínka.

Dnes Vám tedy předkládáme text tohoto materiálu a některé fotografie, které obsahuje. V názvu článku není chyba, ale tak je propagační materiál přesně nazván. V textu je již používáno u slova „svatým“ velké „S“.

Na blatnickéj huře
krásná, pěkná růže,
přelíbezně voní,
každý dychtí po ní
ta všechněm pomůže.
(Stará poutní píseň)

Řady různobarevných stíhů a stříšek,
které se všemi směry rozbíhají, tu to-
noucí v moři svěží zeleně, tu se z ní
vynořující - v pozadí nad svahy s vini-
cem Sv. Antoníněk s ústlnou kapličkou,
malebně zasazenou do rámců dvou le-
síků, - to je obraz Blatnice pod Sv. An-
tí, jak jej oko zachytí od nádraží, které je
na trati Veselí - Nové Město n. Váh. To
je městyš Blatnice, světoznámý poutění
u Sv. Antonína.

O poutích, které se každoročně konají
od svátku sv. Antonína až do 10. čer-
vence každou nedělí, je cílem nesčet-
ných poutníků kaple sv. Antonína. Ro-
tunda vystavěna r. 1668 Hartmanem u
Lichtensteinů, loď přistavěna r. 1697
jeho synem Gundakerem. Od r. 1774,
kdy kaple z nařízení císaře Josefa II. zav-
řena, do r.1814 se bohoslužby nekoni-
aly. R. 1937 kaple velkým nákladem
renovována.

Stejně jako vnějšek i vnitřek kaple pů-
sobí na duši poutníka milým dojmem.
Kaple po restauraci vymalována dle ná-
vrhu akademického malíře J. Köhlera,
který sám provedl boční obrazy na stěně.
Z původní vyzdobení setknout zůstal reliéf
večeře Páně v rotundě nad mramoro-
vým oltářem, dar to stavitele Slováků ze
Strážnice. Barvami živě proveden samo-
ukem, blatnickým kostelníkem Josefem
Hánou, od něhož je i velký obraz Sv.
Antonína nad večeří Páně, malovaný
na plátně.

Komu by nebyla známa z Benešovy
operety „u Sv. Antoníčka“ píseň o stu-
dánce, v níž se radí děvčeti, které touží
po hochovi, aby za splnění touhy po-
prosilo u studánky sv. Antonína?
A jak milé je posezení u ní ve stínu kve-
toucích akátů, zvláště za parného dne,

Obr. 1 - Pohled na Blatnici ze
střechy staré školy (rozjel
květen r. 1910)

Obr. 2 - Kaple sv. Antonína na
kopcích

Obr. 3 - Oltář v kapli
sv. Antonína

Obr. 4 - Studánka na kopci
sv. Antonína (asi z 1920)

Obr. 5 - Oltář v kostele
sv. Ondřeje v Blatnici pod
Sv. An. (asi z 1920)

kdy dobrá voda dovede občerstvit. O pou-
tích však každý rád ochutná i blamci-
kého vína. Studánka je prastarého pů-
vodu. Vody má i za suchých let dostatek.
Dle lidové tradice byla její vodou
záračně uzdravena těžce nemocná dívka.

Farní kostel dole v Blatnici nemůže se
sice rovnati monumentálníou stavbou a
bohatostí výzdoby jiným chrámům, byl
až příliš často za nepřátelských vpádů
vypálen a zrušován. Svědčí o tom nev-
hodně ukončení věže. Než originál sv.
Ondřeje na hlavním oltáři od mistra Úprky,
je sám o sobě důvodem k prohlídce
kostela. Obraz byl malován v kaplance
blatnické fary a proto se dostalo Úprkově
názu „blatnický kaplan“.

K Sv. Antonínovi, jak se lidově říká,
přichází každoročně množství zbožných
poutníků z širokého okolí. Nemenší po-
čet je také těch, kteří sem přicházejí
popatřit na tu nádhernou lidových krojů.
Co kraj, to nějaká zvláštnost v provedení
u výšivkách kroje. Blatnický kraj
paří barvami mezi nejživější. Už ti nej-
menší blatničané se rádi do kroje při-
slavnostních příležitostí oblékají.
A sluší jim znamenitě.

Kroj děvčat barvami přímo hří. Na hlavu
si uměle vážou pestrou furečkový šátek.
Dále si oblékají bílé naškrobené „ru-
kávce“, s vyšívanými vložkami a širo-
kými krajkami. Současně se obléká ži-
vůtek, „kordula“, která je snad nejkrás-
nější částí kroje. Kolem krku přijde „kroj-
áček“. Spodnic je několik, aby bylo děvče
hodně „našité“. Na ně se „opáše fěr-
tůšek“. Dříve to byl vždy jen „pruha-
květ“. Dnes je jich celá řada. Vzadu se
opáše „korec“, na který přijdou krásné
vyšívané „panile“.

Neméně pěkný je také kraj žen. Bílé
„gatě“ ve vysokých botách krásně vy-
nikají. Vpředu se „opáše“ černá zástěra,
zase ovšem pestře vyšívaná. Hlavní částí
kroje je košile, nad kterou dovedně
ruce vyšívačky prosedí nejednu chvíli.
V různosti vyšitých motivů a ladění bar-
ev se od sebe dosti liší. Každé děvče
vyšívá individuálně. Těžko však říci, která
práce je krásnější. Na košili se obléká
modrá „kordula“ s červenými kytkami.
A hlavu kryje furčantsky naražený černý
širák s voničkou a kosárky.

A tohož s děvčetem, to je párek, na který je radost pohledět. Z barev kroje a jejich očí přímo září živosť jejich a živosť slováckého lidu. Pěkně to vystihl Petr Bezruč v básni „Kyjov“:

Tak jako to táhne z vonných rév,
tak jako ty kypít, má sloko,
tak hoří těch ohnivých Slováků
krev,
tak ret páli a srší oko.

O svatbě si nevěsta zdojí hlavu místo tu-reckého látka nádherným „pantlením“, jemuž by se koruna žádné královny nevyrovnala. Těžko popsat to množství ozdob a nádhery barev, z nichž je „pantlení“ složeno. To se musí vidět! Je samozřejmé, že tuto uměleckou práci dovedou jen některé ženy, které úpravou hlavy poslouží všem nevěstám a jejich družičkám. Ženich se obléká stejně; jen bílé „gatl“ změní za tmavomodré sou-kažené nohavice, které od té doby nosí.

Krásné jsou naše slovácké kroje, krásný je náš kraj a v něm hodrý a veselý lid, který si dosud uchovává svůj svéráz. Na pouti u Sv. Antonínka máte krásnou příležitost na vlastní oči spatřit tu jedinečnou krásu lidového umění. Přijďte tedy! Přijďte okusit našeho blatnického vína a potom si jistě veselé zapíváte:

Blatnické vínečko,
rudé jak dívčin ret,
když se tě napiju,
točí se se mnou svět.

*Obl 9 - Žilva Marie Fykančílová
(Uličova - zemědělská mládež).
Josef Strákalovský (hořel ze do Prahy).
Marie Stráková (množitelka Josefa Stráky)*

*Obl 6 - Marie Fykančílová (roz.
Petrarová), 2 p. 33, Josef Mátal,
Řádek 2 p. 81*

*Obl 7 - Blatnickí muzikanti na
Zemědělské výstavě Žilva. František
Matušík (předválečný tajemník OÚ),
Jan Matušík (Řádek 2 p. 75),
František Stančík (rodil z Blatnic),
tř v domě 2 p. 500, Řádek)*

*Obl 8 - Žilva Zdenka
Brahňová její rodiče měli obchod
v místě, kde se dnes říká na
Hlavinkovém). Kateřina
Váňková (roz. Leenbacherová, 2 p.
388), Anasztázie Kanosjanková (roz.
Petrarová - Antalová)*

*Obl 10 - Mantelů Miroslav
z Blatnic*

VÝVOJ ŘEMESEL A OBCHODU V BLATNICI

KONCEM 19. A ZAČÁTKEM 20. STOLETÍ

ČÁST PRVNÍ: ŘEMESLA

Od nejstarších dob bylo zárojekem obživy v Blatnici zemědělství. Kromě pody vichromstevské tu existovala půda soukromě lánici, půllánici, čtvrtníci, půlčtvrťníci a podsedníci. Půdu zpravidla zdědil nejstarší syn a ostatní sourozenci u něho nájemně pracovali. Zemědělství sáralo základní druhy potravin: mouku, maso, mléko, brambory, zeleninu a ovoce.

Proto první řemeslné práce byly zaměřeny jen na výrobu a provoz zemědělství, stavbu obydlí pro lidi a chovného dobytka. Náročnost na tyto požadavky nebyla vysoká a hodně věcí si lidé vyráběli sami. Průběh zvláště líčovní jedinci se v některých oborech zdokonalovali a vznikali mistři-řemeslníci. Velká většina takových výrobků byla ze dřeva, stavby pak z kamene, krytina ze slámy (došky). Tak vznikla řemesla tesářská. Pořezané dřevo stavební, kulatina se vozilo z lesů Súchovská, Javorníka, Vápenek a Nova Lhoty. Dověžené klády se upevňovaly na dřevěné kozy kramlím a lícování trámů se provádělo ručně sekou zvanou ličočina. Jen trámy pro jizby se nalíčovávaly hoblíkem. Kromě střešních vazeb losovali tesáři vrata, chlévské a mlátevní dveře.

Zvláštním případem tesářských prací je výroba viných lisů-pressů, jak nám dovědčuje obecní kronika. Hodně je znám výrobce tohoto oboru Jan Brauner z 2. poloviny 19. století, který přišel do Blatnice roku 1850 ze severní Moravy a přilepil se do č. 82. Vyráběl takový přes nebyla práce jednoduchá. Především to byla otázka materiálu. Musel to být dub, lešný, závrny a dostatečně mohutný. Takový přes jsme měli v naší buďe do roku 1940. Na obrácené náypce hrozňů a klobouk presu o rozměrech 100x110 cm máme dodnes připevněný ocelový lis. Obdivuhodná práce muselo být zhotoveno hlavně šroubu a ještě více námahy bylo třeba k vydláždění matky k tomuto šroubu. Pomocným lícovacím zařízením byl silný sloup umístěný podlé presu, který na základě šnekového principu umožňoval vyšší výlisnost. Ošluha musela být dvojnásobná. Všechny součásti pod tak velkým tlakem sténaly, ale tím usměvňější byla tvář vinaře. Produktem tesářské práce byly dřevěné kramlíky. U domků, které neměly dvory, nebo měly

dvorky malé, byly vybudovány dřevěné uzavřené stavby o rozměrech 3 x 3 m s vysokou podsadou a jednoduchou krytinou. Tam jejich vlastníci chovali prasatka nebo jinou drůbež. Pro čunika tam nebyl nadbytek místa, ale za to měl po dobu jeho vynezeného života dostatek čerstvého vzduchu, často k nemalé radosti okolí. Mrazů se čuník nemusel obávat, protože zpravidla, než přišly, svou životní puň ukončil.

Toto zařízení také sloužilo k uskladňování topiva.

Dokonalejším zpracováním dřeva se zabývali S t o l á ř i. To byli výrobci velkého nábytku pro obytnou část domu, a dalších jeho náležitostí.

Nezbytnou částí výbavy každé „jizby“ byl stůl. Byly vyráběny z tvrdého dřeva, podstavě nohy byly navzájem tak zvaným s r n o ě m spojeny. Trnoží také sloužilo k vyznačování vysokých bot. Stoliční nohy byly často zdobeny uměleckými fezhami. Každý stůl měl velkou výsouvavou zásuvku, ve které bývaly uloženy modlitební knížky, případně různé vzácnější listiny. Neměly žádné zámky. Stůl byl umístěn v rohu místnosti a kolem něho byly masívní „lavky“, často umělecky zdobené. Další výrobky stoličské, nezbytné pro jizbu, byly postela, „pohrádky“. Bývaly umístěny jednotlivě: „žigle“, „kositny“ sloužily k ukládání láků do polohy vodorovné. Ono toho řádky zase tak moc nebylo. Sedávalo se na jednoduché lavky, židle se objevují později. Další zpracovatelé dřeva byli t r u h l á ř i. Byli to výrobci truhlů do rakví. První věcí poznatých při úmrtí mrtovička bylo již na mistrem truhlářem a vyrozmět ho a smrti, aby si tento mohl chládnoucí metrou co nejrychleji změtit a co nejdříve začít s výrobou rakve. Rakve pak byla opevněna na míru. Na sklad žádný truhlář rakve nevyráběl. Truhlář samozřejmě vyráběl i jiné věci, protože frekvence nehmotků nebyla tak vysoká.

Velkým pokrokem řemeslné výroby bylo rozšířující se používání železa. Velkou výhodou byly jeho pevnost, zvláště jako materiálu spojovacího a možnost jeho tvarování. To se provádělo ve výšce ubelného žaru, do ní se slapaním kvátského mouchu vlněné pod plamen vzduch. Žhavý kus železa se na kovadlině ručně formoval kladivem na pořezný výrobek jako dobytčí podkovy, kuli

vozá, ostření různého řemeslnického nářadí a podobně. Dodnes je celkem v původním stavu udržována kovárna p. Jana Weise v domě č. 486, kterou po jeho smrti převzal syn Jaroslav. Kromě kovadliny a výšně bylo pořezba hodně různých přípravků.

Pořezným řemeslem bylo ševcovství. Pokud se mohu dopamatovat, ševci v Blatnici boty nevyráběli. Lidé většinou nakupovali hotovou obuv na výrobních jarmarcích před Vánoce a Velikonoce. Domácí ševci byli většinou jen opraváři a těch bylo hodně zapotřebí. Boty se nekupovaly každoročně podle módy. Nové boty se kupovaly, až staré nebyly schopné žádné opravy. Vyrůstání dětí bylo velmi často řešeno tím, že mladší sourozenci dědili boty po starších. Ševcovská dílna nevyžadovala velký prostor. Náhradní byla kulatá ševcovská stolice (verpánek), množství dřevěných kopyt různých velikostí, šidlo, kladivo, dratvy, jehly, smola na zpevňování dratví a nezbytný potěh. Byl to kožený fenez, kterým se opravovaný bot přes kolenu a dolní část nohy upevňoval. Jehly někdy nahrazovaly zvířecí štětiny.

K obvyklému podržení byly naprosto nezbytné lícovací lisky.

Krajčování nastupuje po ústupu obleků polodomační výroby (kožuchy, „gató“ konopné, baleny, beranice apod.) Tyto také byly v užívání i pro několik generací. Vše se samozřejmě šlo ručně. Teprve vynález šicích strojů umožňoval pružnější šití obleků, obleků na míru. Ženám obléhání šití zkušně ženy - švadleny, po domácku.

Původním lícovacím materiálem byla vlna, konopí jen. Konopí a len se spřádalo na síte. Další přadlácké zpracování na plátno se provádělo na Horňácku.

Dalším důležitým oborem řemeslnickým bylo stavebnictví. Každý ze zdejších obyvatel chtěl mít vlastní střechu nad hlavou. Původním stavebním materiálem byl kámen. Tento stavební kámen poskytovaly některé části Horního pole, kde ornice tvořila jen slabou vrstvu povrchu a po jejím odstranění a po odstranění vrchní zvětralé části, se ve větších sloubkových vrstvách přicházelo na souvislé vápencové vrstvy, v nichž bylo možno lícovat větší kusy. Nebyla to práce jednoduchá a snadná. Vítanými byly liziska vrstevnatá, která usnadňovala líc-

máni a pak i stavbu. Hlína byla jílová hlína pečlivě navlhčená. Základy staveb byly nehluboké, ale zato široké. Zvláště vyhledávaní zedníci byli pro stavbu klenutí ve vnitřích sklepech. Stavět tuto klenutí z nepravidelných kamenných kusů vytažovalou rozvahou, sílu a trpělivost. Žá staveb v dávnější minulosti byla dusná mokrá hlína vkládaná mezi šaluň - nabíjanica. Ale já už takovou stavbu v Blatnici nepamatuji. Pokrokem byla hlína formovaná - cihly. Jílová hlína z místních zdrojů se míchala s plevami a vodou a velmi často jen šlapáním bosýma nohama. Plevy zvětšovaly soudržnost hlíněných částic. Propracovaná hlína se pečovala do dřevěných forem a výrobky se po delší dobu musely pozvolna sušit. Práce byla těžká a zdolná a výroba potřebné množství cihel na chalupu trvalo i několik let. Ale kromě práce nic nestálo. Zlepšením tohoto procesu - výroby kotovic, /kot - hlína/ měla být cihelna, kterou u Hájku v roce 1921 založil Jan Márcinka. Ale po 17 letech byl její provoz zastaven, dovozem kvalitnějších cihel páněných. Původní slámená krytina staveb /došky/ byla už před první světovou válkou pro velké nebezpečí požárů nahrazena krytinou nerozbitnou - šifrem. Byla to modrá dokonale vstevnatá usazenina vyznačující se dobrou houpatostí a snadným opracováním. Byla dovážena někde ze severní Moravy. Přijíela se na deskový střešní podklad. To už museli dělat zkušeni pokrvači. Domky se stavěly vesměs jako přizemní. První vyjimkou byla někdy kolem roku 1930 stavba podkrovního domku p. Laga č. 188. I tato krytina se přežila a byla nahrazena krytinou cemenovou nebo pálenou.

Možnému zvýšenému rozvoji řemesel v Blatnici zabránilo vypuknutí první světové války 1914.

Dalšímu možnému rozvoji a pokroku zabránila všeobecná mobilizace mužů, takže na práci doma zůstaly jen ženy, děti a starci. Teprve návratem mužů, kteří čtyřletou válku přežili, nastává jen velmi omezený výhled na zlepšení této situace, neboť bylo potřeba přelomit příšleň úplného krachu rakouskouherské měny, a velké neřady roku 1917. Přesto ale v roce 1924 byla v Blatnici zaregistrována tato řemesla:

- 4 koláři: /Popelář Ant. a Ludvík č. 391, Fr. Kotec č. 102, Bachan Frant. č. 18/
 - 4 stoláři: /Hrab Fr. č. 416, Hrab Ant. č. 441, Vybíral Ant. č. 130, Smec Martin č. 521/
 - 4 řezníci: /Vinkler Ant., starší a mladší, č. 361, Valúch Frant. č. 166, Maša Frant. č. 237, Vyskočil Jan č. 239/
 - 3 obuvníci: /Hornčík Matěj č. 228, Valáček Jiří č. 90, Botek J. č. 485/
 - 2 pekaři: /Bezdek Frant. č. 379, Petratur Fr. č. 440/
 - 1 holič: /Frant. Láta č. 242/
 - 1 knihář: /Mácal Fr. č. 302/
 - 1 klempíř: /Hanašik Břetislav č. 276/
 - 3 kováři: /Válek Eduard č. 355, Weis Jan č. 486, Kolouch Jiří, ponděží Kolouch Fr. č. 14/
 - 1 sedlák: /Vyskočil Jos. č. 313/
 - 3 krejčí: /Staněk Ludvík č. 365, Poláček Jos. č. 36, Komešný Tomáš/
- Zednickou práci vykonávali: /Valáček Ant. č. 348, Fhaček J. č. 459, Botek J. č. 281, Hanák J. č. 284, Bezdek Jos. č. 265, Jelének Matěj, Kuřina Fr./
- Tesáckou práci konali: /Vyskočil Martin č. 26, Vyskočil Fr. č. 11/

Stavebnictví tehdy kvetlo. V době několika málo let byly zastavěny obě strany silnice k Louce a ulice Pod Kopánkou.

Útlum nadějněho rozvoje zastavila světová krize z. 1929. Nastal velký nedostatek peněz a tím i omezení podnikání. Po krátkém mezidobí vypukla 2. světová válka, kdy velká výroba byla zaměřena pro válečné účely německé armády. Velké naděje po jejím skončení r. 1945 byly vkládány do let následných - let mírových. Ale netrvalo dlouho, co docházelo k velkým změnám politickým, soukromé podnikání je znemožněno a prakticky končí soukromá řemeslná činnost. Stávající řemeslníci byli nuceni jít pracovat do státních podniků nebo vytvořit výrobní družstva. Pokud ještě se nějaká řemeslná práce provádí, tak velmi omezeně a často „načerno“, což i to úředně bylo postihováno.

Sledování dnešního vývoje už je ve Vašich možnostech.

Foto Petratur Bohumil

První dílna p. Jana Janose a promývací p. Josefa Rataje v domě č. 59 u mostu. Pan Rataje první vlevo, druhý míšar Janoš. Dvěti nejvyšší zakazníci musea na opravě koňský chomout, správo s kočáčkem státní Honajzer.

HYMNA MLÁDEŽE MINULOSTI

Práce, práce, buďž naše heslo!
Započneme s chutí a to hned!

Čas rychle plyne kde mouze hýne
zabálka přináší mládeži zmar

Chopme se díla seč naše síla
v práci a vědění nám kvete zdar!

CO ZNAMENALO PRO MALÉ SLOVANSKÉ NÁRODY MORAVANY A ČECHY PO CELÉ TISÍCILETÍ, MĚSTO ŘÍM.

VÁŽENÍ SPOLUOBČANÉ,

dovolil bych si Vás oslovit svým příspěvkem k svojí úvahou o věcném městě Římě, jak na mě tato návštěva zapůsobila, neboť jsem ji několikrát opakoval a říše mi dala za pravdu. Vy kteří jste tam se mnozí byli, někdejší i třikrát.

Podle pověsti byl Řím založen asi 750 roků před Kristem. Tať se rozprostírá na ploše 150 km². Z toho 0,44 km² připadá stánu Vatikán. V polovině 8. století př. Kr. křesťanství přišlo na Palatinu a Esquilinu v jednu osadu – základ města Říma. K této události se pojí pověst o Romulovi a Removi – odchovaných vládci.

Významnou úlohu při založení města, kultury na italské pevnině vytvořili Etruskové, kolonisté z mozaikové Lidyje. V 9. století př. Kr. Výborní řemeslníci, keramika, šperky, měřičovci, stavitelství, znalosti vodních zón, využití klenby, sochařství, vaření mimi. Náboženství – řecká mytologie – Zeus, Hera, Athéna, řecký jazyk se doposal nepostavil rozložit. (Je jejich kultura viz: Vatikán muzea)

Jádro Etruské říše bylo mezi Římem a Florencií. Postupnou romanizací byl r. 396 př. Kr. etruský národ připojen k Římu, upadl jazyk, vědomost a podvědomí v zapomnění.

Hlavní tekou protékající město Řím je Tiber, pramenící v Etruském Apeninu jižozápadně od San Marina. Vlévá se do Tyrhénského moře, délka toku je 405 km. V letním období málo vody, ale rozvodněná je nebezpečná jako řeka Pád.

V centru města je 350 kostelů.

ŘÍM REPUBLIKÁNSKÝ (DO ROKU 30 PŘ. KR.)

R. 510 př. Kr. vyhlášená Římská republika. V její čelo postaveni dva volení úředníci – konzulové. Postupně vznikaly další úřednické funkce: cenzor, pretor, questor. Moc roduve aristokracie – patriciů. Nepokoje mezi patricii a plebeji vyvrcholily r.494, kdy si plebeji vymohli ustanovení tribunů lidu, kteří zastávali zájmy všech vrstev. Měli značná práva, osobní nedotknutelnost a právo veta. R. 336 se plebejcové dostali k nejvyššímu úřadu ke konzulátu. Římský senát byl nejvyšší zákonodárná instituce města.

VŠECHNY CESTY VEDOU DO ŘÍMA:

Vojenské úpravy donutily Řím postarat se o pohodlnou a rychlou dopravu vojska a materiálu do všech částí Itálie. Byla započata stavba vojenských silnic, z nichž je nejznámější Via Appia, založena r. 312 př. Kr. Je doposud používaná, a původní dlažbou, stojí u ní i starý římský mlýn. (Je to ta cesta, po které přešel sv. Petr za pronásledování křesťanů a postlal Ježíše: Qui Vadens)

Mezitím římský stát měl mnoho konfliktů a válek. Galové vyplnili Řím hrdinsky bráněný Markem Maniem. (ubránili Kapitolský hrad.) Po epirsko-tarenanské válce se Řím dostal klíčových let a jeho moc sahala od řeky Pádu, kterou při násti pouli do dálnici přejiždíme, až na jih do Kalábrie. Dále proti Římu povstalo severofrické město Kartágo - příčinou boje byl ostrov Sicílie a město Syrakusy - jednou Římanům stěží přálo, jindy ne. Kartágo požádalo o mír. Dále Římané bojovali vítězně proti Řekům a v r. 146 př. Kr. bylo zničeno město Korint. R. 133-131 př. Kr. v Římě byly vnitřní boje, na jevišti se objevil plebejec Cuius Marius, obehřetý politik a vojevůdce, porazil germánské kmemy a upevnil severní římské hranice (101 př. Kr.) Je nazván třetím zakladatelem Říma. Pak byl diktátor Sulla. Za jeho vlády teklo mnoho krve. Mstil se krutě na všech. V r. 79 př. Kr. se vzdal vlády, pravil: "Nikdo nikdy neucínil tak zle, jako já, nepřítelům a nikdo nikdy neucínil tak dobře přátelům!" Po jeho smrti vaal vládu do svých rukou jeho přítel Gnaeus Pompeius, ukázal dary svého ducha, udatnost, rozhodnost a obětivost ve válčení. Poslal též vzpouru útoků vedlema Spartakem. V r. 60 př. Kr. objevuje se na jevišti dějiny osobnost, která se stala symbolem Říma Gnaus Julius Caesar. Zanedlouho obdržel nyníjší Francii, v r. 50 př. Kr. obsadil Belgii, Bretaně a k Řýnu, porazil náčelníky Galů a Svéru a Francie se stala národem neatlantickým. Republikáni viděli Caesarovu neomezenou touhu po koruně, proto byl Caesar 15. března r. 44 př. Kr. zavražděn. V Římě se domohl určitého vlivu Marcus Antonius a Caesarův synovec Ok-

tavianus. Oba na sebe zářili a hrozilo nebezpečí občanské války. Sám Cicero se stavěl proti moci Caesarových nástupců. Oktavianus a Markus Lepius, porazili Bruta, Cassa v bitvě u Filip v Makedonii r. 42 př. Kr., Cicero byl již rok předtím zavražděn v Římě. Tímto je konec římské republiky a nastává doba Říma, císařů.

Řím císařský 30 r. př. Kr. až do 312 po Kr. - Doba, kdy tekla krev mučedníků. Oktavianus se pod jménem Augustus se stal prvním mužem ve státě.

R. 25 př. Kr. mu titul udělil senát a zároveň ho jmenoval císařem. Dosáhl konsolidace poměrů, uvrátil stát, získal další území, nastolil režim osobní moci. Za jeho vlády se v Betlémě v krajině židovské narodil Ježíš Nazaretský - Kristus - Vykupitel.

Léta od r. 30 př. Kr. do r. 14 byla zlatou dobou římské kultury – básníků, Horatius, Vergílie, Tibullus, Propertius, Ovidius, Tita Livius a).

Po Augustovi následoval císař Tiberius (14-37) výborný panovník, za něhož byl v roce 33 ukřizován v Jeruzalémě Ježíš.

Jeho nástupcem se stal syn Germáneků, Caligula (37-41) Neschopný vládcem byl zavražděn pretoriány. Po něm přešel vládu Claudius, byl dobrým administrátorem říše. Postavil římský vodovod, upravil sociální poměry. Jeho manželka Messalina byla pokládána za nejprohnanější stvoření na světě. Na císařův rozkaz, byla zabita a císař se oženil s Julií Agrippinou a její syn Nero se stal v r. 54 císařem. Počátky jeho vlády byly dobré. Císař byl plný dobrých úmyslů, za pomoci svého rádce filozofa Seneky vládl moudře. Za určitý čas propadl čímsmyšlnosti, která ho vedla ke zločinům, které neměly v dějinných obdobích. Nechal zapálit Řím a viny svěřil na křesťany! Tito byl jako nepřítel říše jímání, mučení, předhazování dravé zvěři - zabíjení

Za Nerona byl v cirku v zahradkách u Vatikánského pahorku ukřizován sv. Petr a u řeckého mlýnku Ostijské silnice byl smrt sv. Pavel. U hlavních cest byli křizováni, potěváni smotou a zapalováni křesťané, tzv. živé pochodné Nerona. R. 68 Nero spáchal sebevraždu. Po něm nastupci Galba, Othon a Vitellia, všichni

skančili násilnou smrtí. Po nich légie dosáhly na trůn vojevůdce Veapasiana z rodu Flávů r. 69. Vládl moudře a upravitel rozhraní poměry. Za něho vypuklo povstání Židů. Postavil římské Kolosseum, Mírové fórum.

Po něm nastupuje vládu Titus od r. 79-81. měl mírnou povahu, zván byl „dobrotivý“. K jeho počtě byl vystaven Vítězný oblouk, kde je nslavován jeho vítězství nad Židy. Jeho bratr Domitian (81-96) dobrý vladař, ale krutý pronásledovatel křesťanů. Postavil velký amfiteatr a palác na Palatinu. Nastává vláda tzv. adoptovaných císařů. Nervy (96-98) vládl moudře, spravedlivě. Po něm vojevůdce Marcus Ulpius Traján 98-117. za jeho vlády dosáhla římská říše největšího rozsahu. Císařství bylo rozšířeno o Dalmácii část Germánie a území na Blízkém Východě. Jeho nástupce Hádrián (117-138) moudře spravoval rozsáhlé impérium. V Británii postavil val, který dodnes hlásá, kam sahala sláva římského impéria. Pro sebe a své nástupce postavil nádherné mauzoleum (Andělský hrad). Jeho nástupce Antoninus Pius (138-161) spravedlivý, ušlechtilý, milovaný panovník. Nazývaný Otec lidského pokolení. Za jeho vlády se žilo v míru, ale na obzoru se přibližovala bouře. Císař Marcus Aurelius (161-180) filozof a spisovatel. S největším vypětím síly odrazil nepřítele Germány v Podunají. Pronásledoval křesťany. Za jeho vlády se římské legie dostaly až na Slovensko, hrad Trenčín (napsal na hradištní skále), na Moravě u Mołova.

Jeho syn Commodus (180-192) bojoval proti Parthům. Septimius 193-211 vnitřní úpadek a zahraniční nebezpečí řešil energicky. Císař Carakalla (211-217) r. 212 vydal výnos, kterým se udílelo všem svobodným obyvatelům říše římské občanství. Po smrti Severa Alexandra r. 235 následoval hluboký organizační nevrát říše a ztráty okrajových území. Za císaře Decia (249-251) došlo k velkému a krutému pronásledování křesťanů. Tehdy vznikl poprvé římský voják do katakomb (podzemní chodby, hluboko v zemi, stoužily teh jako pohřebiště. Římané měli velkou úctu k mrtvým a v katakombách byli azyl. Tam se ukrývali křesťané, slavili mši sv.). Vojsko vyzlebilo ven papeže Kalistu a tam ho utloukli. Za 300 let pronásledování byli v těchto největších a nejdelších katakombách pohřbeni 16 papežů. Následovalo další kruté pronásledování křesťanů císařem Valeri-

ánem (253-260). Císař Diokleciánus (284-305) posílil státní moc, rozpuštěl sbor pretoriánů, kterým dával za víru mnohé násilné vládní převraty, obnovil armádu, zahazoval do ní i Germány. Císař vystupoval jako vládce světa (dominus), ale i s božskými počtami. Jeho stinnou stránkou bylo ukrutné pronásledování křesťanů v celé říši. Císař se stal despotou orientálního typu, což bylo pozorovatelné i na nevojenských zmech, jak oděvu, tak i zveremoláls. Po jeho odstoupení došlo k boji o nástupnictví mezi cesary. Z tohoto boje vyšel vítězně v roce 312 Konstantin Veliký, který po bitvě u Milviova mostu v Římě se stal opět jediným vládcem rozsáhlého impéria. Byl mírný a ušlechtilý a pod vlivem své matky Heleny - která byla křesťanka (později svěřice), vydal v roce 313 v Miláně „Toleranční edikt“, kterým dal svobodu křesťanskému vyznání. To se mohlo od té doby svobodně šířit. Konstantin přemáhal ještě různé nápadníky na hodnost císař-

STÍN

Vlčí cirkus jako vána přeplněná.
Dav čekal. Do arény vešla žena,
za každou ruku jedno dítě vedla.
Já nechvěla se, pouze v tváři zbledla,
když uztěla ten zástup jásající,
pak na své děti hledla, bolest v lici,
a v pohledu tom toto bylo prámo:
„Mé zoufalosti přece svítilo ráno!
Než díky, můj Bože, na kříd u svých dveří
jsem nešlápla a nechlma se v leži
i s dětmi zagnout, vrhnout do vězení.
Já věděla, že pomoci již není,
jsem odhodlána, vítám svoje muky.
Však tyto děti! Žádné moji ruky
se pustit nechce, a přece to být musí!
Mám vidět, jak je trhá tygr v kusy,
to vidět musím, tak zní mukaz kaa.“
Di křesťanka: „Tvá vůle staň se svatá!“
Však matka praví: „Věčný Bože, jsi-li,
apaa matku ve moři! Ušetř mi tu chvíli!
Tak jako po tvém šlapala bych kříd,
tak zapři mne, ať nezřím jen, jak mřítí
lev skočí a mé děti trhá lačný,
Ó jsi-li, pímoz, obesři mne mračny,
ať mne svým bleskem, šetř však matky se
mrdí!“

Já potleskem se otřásla země,
i mřítie padla, lev se mňl skokem.
Tu ženu zřela, kdosi velkým krokem
šel přes jeviště, obléče tak známý,
jak drůbky kráčeš tichy nad vodami,
tak Ježíš zvolna hrál se přes arény
a přelét, jeho stín však mezi ženou
a mezi dětmi padl, velký, plný.
I neviděla žena nic, jen vlny
po sedadlech, hluk slyšela jak mofe,
na tváři hrál jí úsměv, odlesk zofe.

skou, ale již roku 324 vládl a bez obav z nových válek až do roku 337.

Křesťanství prošlo vřetné krvavou zkouškou a přestalo jít. A děti se opakují. I u nás v ČSR tekla krev mučedníků, za vlády českých a slovenských Nerónů a Diokleciánů, jen vzpomněme desítek zavražděných kněží - v Jihlavě - Babický proces. Ubřý kněz z Čižobře, Toufar. Desítky dělníků a rolníků, inteligence a žen, Milady Horákové.

Bez krve, bez krve, bez obětí, i ten kdo vzřel, nadoletí.

Po Konstantinově smrti po jeho synu převzal vládu Julián, zvaný - odpadlík. Dříve křesťan, zradil, vrátil se k pohanství. Bojoval s Perťany a v bitvě zahynul. Křesťany pronásledoval. Když na bitevním poli si vzpomenu, že se mu nepodařilo křesťanství vymýtit, vzal do ruky hrot sedlé krve, mřítí v ní k nebi a zvolal: „Galilejský Ty jsi zvrhl!“

Mne pronásledovali i Váš bratko, ale já jsem a Vámi.

*Staré zvěsti: Jaroslav Vrchlický
Poutník literatury: Cesty po Římě.
Sexuál: Janomir Ryska za spolupráce
P. Vojtěcha Hrubého a Jaroslava
V. Polce
A své paměti zapsal J. Bogar
- pokračování přístě -*

PŘIPOMENUTÍ DOPISU NAPSANÉHO PŘED 50-TI LETY

ANEŽ

PROČ KOMUNISTŮM VADIL PATER ŠURÁNEK

I po padesáti letech nás zaujme zpráva tehdejšího Místního akčního výboru Národní fronty ve Velkém Otčechově, kam byl poslán ThDr. Šuránek „za trest“ novým komunistickým režimem v srpnu 1950. Tajně dopis adresovaný Okresnímu akčnímu výboru NF v Gottwaldově (dnešním Zlíně). Jehož kopie byla objevena teprve v roce 1993, vypráví zcela jasně, jaká byla situace katolické církve na venkově. Dopis je autentický, svezbuje jej v přesném úpisu a v plném znění.

MAV-NF ve Velkém Otčechově Vám sděluje, že na Vaši výzvu, navštívili jsme římsko-katolického kaplana Šuránka, abychom s ním získali pro akci „Lidové hlasování za MÍR“, která u nás bude probíhat ve dnech 3.-6. června 1951.

Po příchodu na faru a po setkání s kaplanem Šuránkem, aniž by tento vyslechl od nás jej přáli požádat, nás odmítl asi v tomto znění: „Je politika do kostela nepatří a něco takového kázat z kazatelny k věřícím, by bylo proti jeho vůli a svědomí, což jest brácha a on, že to dělat nebude. On že káže již 25 let a dříve politiku do řádného kázání nezahoval, že on neprotuje, ale přímo dře a když se nemohou státníci dohodnouti o věci míru, jak jest třeba tyto státníky vyměnit. Při tomto nejshoval na které straně by se měli státníci vyměnit, ale podle zaměření a jeho řeči, lze usuzovat a míti důvodně podezření, že tímto státníky myslí státníky lidových demokracií. Dále pro sami životy proti míru rozhlásem, tiskem apod. A že nyní již mládež, vyučovaná u školách, v Bohu nevěří a že se vyučuje, že žádný Bůh neexistoval a není, přičemž se zmínil i o „Pionýru“, kde v otázkách rovněž o Bohu nic není. Dále, že kněží v nyní již době jsou všude opovrhováni a jest na ně pohleděno s určitým odstupem a že církev u nás jest v likvidaci. Dále pak nám řekl, abychom šli rovnou na stanici SNM a nechali jej zavěš, neb že on je stejně všude pozorován a sledován a tak bude máti pokoj.

Takto nasázená řeč kaplana Šuránka trvala asi 20 minut a byla celým způsobem námi osvětlována a iohota jsme se

snázili přesvědčiti bez jakéhokoliv nátlaku, ale bezvýsledně, neb tento přex jakéhokoliv přesvědčování nás domítl.

Po takovýchto výrociích kaplanem Šuránkem a nad takovýmto oepochopením odešli jsme z fary značně duševně roztrpčeni, což jsme na sobě nesechali znáti, když kaplan Šuránek takovýmto způsobem nás odmítl a tak nám dal jasně najevo, že o zachování věci MÍRU nemá zájmu, když tento myslí, že stačí se jen modlíti a jakéhokoliv mírové kázání věřícím v kostele odmítl učiniti.

Do farnosti Velký Otčechov patří 8 obcí a obyvatelstvo v těchto obcích jest silně náboženaky, až famalicky založeno a kdyby byl kaplan Šuránek se zmínil několika vhodnými slovy o nastávající akci, hlasování o míru, mohli bychom vykonati pro celek kus práce a tak přispěti velkým dílem k žádanému provedení této akce.

Ježto Šuránek v takovýchto věcech nechce a odmítá spolupráci s NF, jest **n a f n o**, aby tento byl ze zdejší farnosti přeložen a na jeho místo douzzen farář pokrokovější a nebo takový, který by vycházel vsřic místním činitelům, kteří zde mají velmi těžkou práci. Mezi členy výboru KSC jest velké nestrpění nad takovýmto chováním kaplana Šuránka, jak tento ještě dnes, kdy je honorován státem, stává se k věci MÍRU takovýmto způsobem.

Pastýřský list zaslaný na farnost Velký Otčechov, nadřizovým církevním úřadem byl člen starším farářem Vincencem Kovářem, kterému nebylo rozumět a když tak velmi špatně a se jest v kostele mikrafon, tento při tomto kázání nebyl zapnut a tak tento list nespůlil své poslání.

Se soudušnými pozdravy: **P r á c i z e s t i**

Podpisůmi: Předseda KSC, předseda hlasovací komise a předseda MAV-NF

(Stránku v katolickém týdeníku 41/99 připravil **JOSEF PÍLA**)

Ing. Maláček - Osv. Lhota

Z BLATNICKÉ FARNOSTI

PŘÍSTAVBA SAKRISTIE CHRÁMU SV. ONDŘEJE V BLATNICI POD SVATÝM ANTONÍNEM

Milí občane a farníci,

v současnosti dokončujeme na našem farním kostele práce, jejichž hlavním cílem bylo statické zajištění budovy a vyšetření základového zdiva, z technologických důvodů následně provázené opravou střechy a provedením nové taxády. Tyto práce by nebylo možné realizovat bez Vás a Vaší velké pomoci a já Vám všem z tohoto místa chci ještě jednou poděkovat za Vaše příspěvy a modlitbu.

Před námi však již stojí další úkol – přístavba sakristie. Jak možná z vás vzpomenu, nejde o myšlenku novou. Již koncem ledesátých let, v době částečného politického uvolnění, se tato idea objevila, v postupující normalizaci se jí však již ne-

podarilo realizovat. Koncem osmdesátých let, za působení mého předchůdce P. Jana Komárka, proběhly první kroky k jejímu naplnění, s ohledem na problémy se stavem kostela však byly tyto práce přerušeny a veškeré úsilí bylo zaměřeno na vlastní objekt chrámu. Přesto se později za P. Stanislava Hražáka podařilo vybudovat alespoň spojení presbytáře s farní zahradou, na které dnes chceme navázat.

Cílem vlastní přístavby je i zlepšení vzhledu střední obce, kterému dnešní podoba prostoru mezi kostelem a farou jistě příliš nepřispívá, naší snahou je však především vyřešení alespoň těch nejpalčivějších problémů, které s sebou nese stá-

vající a pro současné potřeby bohoslužeb zcela nevyhovující sakristie.

Přístavba bude obsahovat sakristii pro kněze, sakristii pro ministranty a mariánskou družinu (dnes jde celkem již asi o čtyřicet dětí) a úklidovou místnost s teplou vodou a s odpadem, která bude spojena s kostelem temperovanou chodbou a bude zároveň sloužit pro chystání slavnostní výzdoby. Přístavbou bude rovněž vyřešen dlouholetý problém sociálního zařízení pro návštěvníky bohoslužeb a během dne také při veřejnosti. Neodlételem součástí přístavby bude zkušební místnost pro důstojnou práci chrámového sboru, schůl a nejrůznějších společenství, z nichž jmenuji například společenství mládeže, které pravidelně po celý rok organizuje nejrůznější akce a

letní tábory pro všechny děti naší obce bez rozdílu vity.

Uvolněnou stávající sakristii předpokládáme upravit pro přítomnost maminek s malými dětmi na máj svate a pro svátost smíření osob se zhoršeným sluchem během společných zpovědí.

S ohledem na složitost zakládání stavby mezi dvěma různě starými budovami a s přihlédnutím k názoru představitelů Státní památkové péče, bude přístavba situována do prostoru farní zahrady. Proluka mezi kostelem a farou bude vyplněna ambitem, který bude zároveň sloužit farníkům, dětem a všem občanům k setkávání a odpočinku.

Z toho, co je uvedeno výše, je tedy zřejmé, že tato stavba bude celoročně přímo či zprostředkovaně sloužit pro

všechny Blatničany bez rozdílu věku a vyznání, nejen dnes, ale hlavně a především v dalších letech.

Přestože jsme dnes teprve na začátku a já vím, že cesta ke zdárnému výsledku bude dlouhá a nelehká, jsem pevně přesvědčen o potřebnosti této stavby. Věřím, že s Vaší pomocí dovedeme toto dílo k cíli.

Prosím tedy i Vás ostatní, kteří se o tomto záměru nyní dozvídáte poprvé, abyste, než se rozhodnete, jaký postoj k této akci zaujmete, nahlédli do svých srdcí a zeptali se sami sebe, zda toto dílo bude k užítku nás všech.

*D. Vaší pomoc a přimluvu prosí
P. Grzegorz Kocyna, administrátor*

PAMĚTNÍ KNIHA FARNOSTI BLATNICKÉ OD ROKU 1898

(část IV.)

Pod farným vrchem sv. Antonína, a pod vinicemi na jeho svahu jižním a západním mezi vrchem Roháčem a „florčankami“ vinohrady ústně k sobě se řadí domy a domky čisté vesnice Blatnice. Mezi stavbami Blatnickými vynikají kostel, fara, škola, mlýn, sešlá úvodlost č. 147, kdež nyní jest umístěna záložna Raifensensovská, dům knížete Liechtensteina kdež byli jeho vinohradníci, též knížete Liechtensteina „hůda“ o jednom poschodí hůda hospodyně na faře Křelovské též o jednom poschodí síd.

Když jsi se pokochal čarokrásným rozhledem z vrchu sv. Antonína, vejdi do kaple sv. Antonína Paduánského, klekni, vzhoud hlouf nad svými hříchy, a pomodli se k sv. Antonínku, a až vyjdeš z kaple zajdi si do jesíka u kaple, odpočij si v jeho rozkošném stínu a už péjdeš dolů do Blatnice zastav se na kopci a studánky „svaté vody“ napij se té krásné čisté čerstvé zdravé svaté vody, a víj, že nemusíš té zvát, abys hrzy opět přišel ke svatému Antonínku - neb na kopec svatého Antonína nikdo nezapomene, kdo jen jedenkrát tam byl, a rad tam půjde zase.

Dle složení geologického patří území Blatnické dílem k útvaru Karpatského pískovce dílem k útvaru křídovému, z části diluviálnímu, a staršími i novějšímu alluviu.

Karpatský pískovec tvoří vrstvy „Dřícce“; křídového útvaru jsou vrchy „Roháč“, „florčanky“, Nadhráje, Paulčiky, Chmelince, Skřečkův kopec a kopec sv. Anto-

nína. Diluviální vrstvy jsou v Ochránkách a v Hájků s obou stran potůčku, který teče od studny ze Smičova (zaniklé dědiny). Vrchek „Břestky“ skládá se z karpatského pískovce, křídového útvaru, ku Veselí vespod z Diluviální vrstvy, a na vrchů těch útvarůch jest místy starší místy novější alluvium.

Alluvium jest všude na povrchu všech formací, nejmočnější vrstvy tvoří v dědině pak v rovině k Lipovu, Radolovu, Veselí, Milokošti a Ostrouhu.

Mezi útvarům křídovým jest i místy útvar pozdějšího vápence. Okolo potoka „Zvodnice“ mezi Blatnicí a Blatnickou jest v alluviu místy jistě též rašelina.

Nějaké větší vody v Blatnici není, jest zde jen potok nyní zvaný „Zvodnica“, který za stara jmenoval se „Svarka“. Tento potok vzniká na vrších za Sůchovem a Boršicemi protéká Sůchovem, Blatnickou a Blatnicí a stéká u Milokošti do Moravy. Do potoka toho spadáji tmohé přítoky z hor Sůchovských a s výšin u Blatnicky, Louky a Blatnice, a proto nevysychá on i v nejsušších letech docela, a za vody se rozvodní tak, že vystoupí se svého dosti širokého a hlubokého řečiště, nadělá škod i na domcích, mlynářích na stavě, a na polích a lukách na svém pobřeží.

Rybničků v Blatnici nyní není, až jich za dřívna bývalo dosti, a sice okolo Zvodnice v Rybničkách - hráze dosud byl viděti v Králičích - v „Krubu“ nyní obecou louka, v „Zvodně“ a pod Břestky k Radolovu nyní pole knížete Liechtensteina.

Podněb v Blatnici jest velmi mírně ba teplé, což pochází odtud, že Blatnice jest na sever chráněna kopcem sv. Antonína a na severovýchod kopcem Skřečkovým, kteřížto oba vrchové spolu souvisíce jako nějaký štít Blatnici proti zimě a větrům studeným Blatnici chrání. Odtud pochází, že ve vinicích se může pracováti až do prosince někdy i v prosinci, a opět začátkem února, někdy seji Blatničané ječmeny hned po brannicích a žně bývaj koncem června a začátkem července.

Blížkost řeky Moravy, a lesnatých hor pásohi, když ne hojností teud ale spou dostatek srážek vodních, bouře přicházejí obyčejně od západu od Bzenovickéji od jihovýchodu od Tasova, a jsou i ty západní silnější a odhlají-li přídatlivostí řeky Moravy, a přeletí-li na levý její břeh, a pak i k Blatnici, pak rychle je přitahují k sobě vrchy Roháč kopce sv. Antonína, odkud se přenásejí dále na Karpáty. Na Roháci i na kopci sv. Antonína blesk se mnohdy spustí k zemi, a roku 1898 23/6 bohužel i do kaple sv. Antonína se směl zapálit jen uvnitř, ale oheň řáru sebou zaniknout, a shlély jen umělé květiny okolo obrazu sv. Antonína a okolo basreliefů polovypouklých obrazů, večeře Páně, a plachta na hlavním oltáři, od požáru již vzniklého snad sv. Antonín svou svatými zachránil. Střecha nehořela, až tam blesk trám jeden moždířil, a mnoho děr v klebeč nad zakristií presbyteriem a lodi chrámovou nadělal.

MATICE SVATOANTONÍNSKÁ PŘIPRAVUJE

PROGRAM VI. DNŮ P. DR. ANTONÍNA ŠURÁNKA.

Sobota 26.5.2001:

- 9,00 hod. – Přednášky - I. část v Ostružské Lhotě - kinosál.
- 12,00 hod. – Polední přestávka /oběd ve školní jídelně/
- 13,30 hod. – Společná modlitba u hrobu P. Šuránka
- 14,00 hod. – Odchod procesí na Sv. Antoníněk se zastávkami u soch Panny Marie a sv. Antonína.
- 15,30 hod. – Přednášky - II. část v Kapli sv. Antonína.
- 17,30 hod. – Mše svatá - oslavuje P. Pavel Klimovič.
- 18,30 hod. – Křížová cesta.
- 19,30 hod. – Beseda s mládeží u táboráku, za špatného počasí v kapli.

Neděle 27.5.2001:

- 10,15 hod. – Druhá pouť Matice svatoantonínské, mši svatou oslavuje děkan P. Jiří Jeřábek.

Poznámky:

Na programu budou přednášky posledních studentů P. Šuránka, témata přednášek budou včas oznámena.
P. Pavel Klimovič postuluje, seznámí účastníky se současným stavem 2. stupně procesu beatifikace P. Antonína Šuránka v Římě. Pro účastníky ze vzdálenějších míst budou zajištěny noclehy: v pátek v Uh. Hradišti ve františkánském klášteře a v sobotu v Ostr. Lhotě a v Blatnici.

Bližší informace podá Ing. Antonín Malůšek Ostr. Lhota, Kovářská 256.

Tel.: 0632/598848

Výbor matice svatoantonínské

NA BLATNICKÉ HOŘE

Zima má své kouzlo a být třeba mrazné, ráda se procházím zimní přírodou. Jen na vrchu Šumárníka se udržel poprásek sněhu, zatímco jinde kam oko dohlédne jsou vidět jen tmavá oranžská pole, vybledlou zelen ozimin a stromy bez listů. I kopec sv. Antonína se v dálce rysuje v té nevýrazné řadě barev.

Při pohledu do daleka se mi vynořilo v mysli cosi jako hvězdička zářivá a jako krystálek se zatřpytila má vzpomínka na jednu srpnovou neděli v loňském roce.

Tehdy jsme jeli my ženský, pěvecký sbor na děkovnou pouť k sv. Antonínu.

V paměti se mi ozivily vzpomínky na dobu dávno minulou, kdy z Kněždubu chodilo pěšky procesí. Od kostela se účastníci pouť pomalu řadili do průvodu. Vpředu školní děti, chlápci s korovičkami, pak mládež, muzikanti a naposled strýčkové a tetičky.

Strýc Chudíček co předzpěvoval v kostele zanouil hlasitě píseň na Blatnické hoře, všichni i muzikanti se k němu přidali a průvod se dal do pohybu směrem na Hroznovou Lhotu, pak přes Radošov a dál k Blatnici. Nebylo možné po celou dobu udržet kázeň i zbožnost zvláště u mladých. Kluci výrostci by nejraději othali okolo silnice všechny třešně, zralé i nezralé, samozřejmě i dospělí si spolu mezi sebou také prohodili nějakou tu větu, jak už to bývá o počasí, polní práci aby cestý rychleji ubývalo.

A přece uslí a znavení pouťníci vyšlapali stejnou trasu až na kopec bez úhony.

Právě začínala má svatá venka, protože v malém kostelíku bylo pro všechny málo místa. My děcka jsme okamžitě obléhali stánky ze sladkostí a občerstvením. V kapse si každý opatroval 5 Kčs na útratu, ale co za ni nejdřív koupit? Sodučku na žízeň, kyselý okurěk, či na pomlsení turecký med, nebo zmrzlinu.

Na ohřívání párky a koblašky jejichž vůně se linula kolem a velice nás dráždila jsme si bohužel museli nechat zajít chuť.

To je osobní má vzpomínka na dávnou minulost. Tentokrát měla účast na děkovné pouti pro nás kněždubské zpěvačky poslání vyjimečné, vznešené, zpívat při hrubé mši svaté.

Celebroval ji slomooucký biskup monšieur Jozef Hrdlička a její průběh se vyznačoval sponášaním projevem zbožností věřících, kteří zcela zaplnili prostranství okolo kostela, aby tak poděkovali Bohu za úrodu a vše dobré.

Toto odpovídala i slova naší písně:

MOTO: Veliký Bože náš děkujem Tobě,
my z štědré ruky Tvé můžem vždy brát
za všemhu úrodu z polí a sadů, Tys
země stvořitel, vesmíru pán.
Dáváš všem květinám krásu a vůni
zrající obilí pozlatíš nám.
Veliký Bože náš děkujem vroucně
za život a za vše co dáváš nám.

Slavná bohoslužba končila jak jinak než písní na Blatnické hoře v podání dechové hudby. To vše přispělo k nádherné atmosféře, sváteční náladě, vnitřnímu uspokojení a duchovnímu zážitku u mnohých přítomných.

Nám se navíc dostalo cti, vyfotografovat se s biskupem Josefem Hrdličkou.

Na pozvání paní Vyskočilové jsme se u nich zastavily na malé občerstvení.

Na zpáteční cestě k domovu převládala u všech veselá nálada a plno pěkných dojmů.

To když jsme jely na pouť, byl pravy opak. Strach, nervozita aby se zpěv plně nepokazil, generálka probíhala ještě v autobuse při jízdě. Dne 7. srpna 2001, na začátku nového tisíciletí jsme byly zasvěceny do Blátnice zpívat. Přestože byla už doba povánoční měl náš pořad název: Příteli jsme k Vám na koledu, milí přátelé. Známé i méně známé kolely jsme zpívaly pro pěknou pobudu těch, kteří nás přišli poslechnout. Po skončení programu jsme přijaly nabízené pohostění v prostorách O. U.

Při určité besedě padlo slovo o spolupráci obou ženských pěveckých sborů. Aby se tato dobrá věc podařila, musí být na obou stranách „šikovné roky“ a ty určitě v Blátnici i v Kněždubě jsou.

A tak se vyplní i staré, pravdivé přísloví které praví: Hory s horma, lidé s lidma.

Vážené redaktorko,

všechny pěkné články a dopisy ze kněždubského ženského pěveckého sboru, pro Vás sdílím s velkou obětivostí. Blátnický Zpravodaj napsala Marie Novotná, Kněždub 262, 696 64, tel. 0633-327 068

ZADÁNO ZAHŘÁDKÁŘŮM, VINAŘŮM A MYSLIVCŮM

OBILNÁ ZRNA – OPORA ŽIVOTA

(pokrač. z minulého čísla)

KUKUŘICE - BOŽÍ DAR

Některé nejnepokročilejší civilizace na světě byly vybudovány a založeny na kukuřici. Mayové, Aztékové a Inkové byli lidé, jejichž zemědělská praxe a žití byl styl jsou uznávány jako jejich důl civilizací. Mnoho z jejich schopností je stále mysterií současného člověka a do těchto dnů je stále rozvažováno vědeckým intelektuálistem nebo proskazuje v novodobém mysticismu.

Užasně všestranná rostlina kukuřice byla nejdůležitější plodinou přispívající z Nového světa Starému, přinesla životu Severních Američanů důležité domky obilí. USA produkují více než polovinu světové sklizně kukuřice. Pěstuje se v každém státě Unie. Kromě nomádských kmenů byla kukuřice hlavní potravou domorodých Američanů a k dnešním dnům zůstává základní plodinou v USA. To je způsobeno faktem, že tři čtvrtiny jdou jako krmivo pro dobytek.

Kukuřice dává obrovský užitek. Avšak je to zrna, které se nemůže reprodukovat bez pomoci člověka. Kukuřice musí být před zasazením vyloupána a i když to vypadá úsměvně, není to tak zlé, když se uváží výsledný užitek - máte to být 300 buďů z akra (260 hl z ha).

Čiřivně je jen jeden druh kukuřice, ale je mnoho odrůd a poddruhů, barvy červené, bílé, modré a žluté. Některé jsou sladší než jiné, ale všechny jsou všestranné. Kukuřičný chléb, sušenky, kafe a polenta jsou z mnoha pokrmů, které se mohou z kukuřice vytvořit.

Aztéky a Mayové byly k zpracování kukuřice tradičně užívány popel a vápno pro jejich zísady obsah. Mnoho domorodých Američanů užívá popel přirozeně jako sůl nebo pšlivo slánu jedlou a užití pšlů. Některé z těchto prostředků jsou ještě dnes užívány, což dovoluje používat celou kukuřici bez jejího znečištění.

Suchá kukuřice vytváří v lidském těle suchou a teplou kondici. Sladká kukuřice více zvlhčuje než zrna, vytváří v lidském těle vlhkou a chladnou kondici. Kukuřice má tedy stimulační účinek na tělo.

JÁHLY (PROSO) - NEJEN PRO PTACTVO

Jáhly jsou známy většinou jako krmivo pro ptáky v USA, jinde, zejména v Číně, Indii a v Africe jsou běžnou potravou velké důležitosti. Mají významně vysoký obsah bílkovin, více aminokyselin než pšenice, ječmen, oves, rýže nebo žito. Jsou snadno stravitelné a mají vysoký obsah minerálů, které působí proti žaludečním kyselinám na rozdíl od ostatního obilí, které kyseliny vytváří.

Jáhly jsou tvrdá a pružná zrna. Mohou být lehce chráněna v jejich divokém stavu, a také věčně oplácejí vynaloženou péči během kultivace. Mají rdy sů-

ti prostředí než druhé obiloviny a jsou důležitým obilím v suchých oblastech. Jáhly nepotřebují k růstu vodu a na rozdíl od většiny jiných obilovin nejsou na ni náročná. Nedostávají-li dostatek vody, přecházejí do dřimajícího (latentního) stadia a čekají trpělivě až vodu dostanou. Když vodu dostanou rozčlenějí ji nasají a rostou velmi rychle.

Je mnoho genů jábel a všechny mohou být rozděleny do dvou kategorií: tropické a mírné. Tropické druhy mají větší množství minerálů ve srovnání s ostatními.

Sorghum je další důležité obilí z Asie a Afriky a je podobné v mnoha ohledech jáhlám. Dalším je teff, které se užívá především na ploché chléb a je jen plodinou z Etiopie.

Jáhly jsou pokládány za nejmenší chutné zrna. Musím říci, že jsem takový posivj nezaujímal. Avšak jáhly jsou chutnou přílohou, zejména osmažené nebo zapékané spolu se zeleninou nebo pečené s hodně bylinami nebo zeleninou na oleji. Jsou velmi suché zrna, nejvyšší a hlodáka jeho účinek a olej pomáhá zvýšit chuť a také dobře jejich špejvost, a tak snížit jeho suchý účinek.

Jáhly jsou světlejší a lehčí zrna s tendencí vytvářet suchý a teplej účinek v těle. V čínské teorii „pětí prvků“ jsou jáhly spojovány se zemí nebo zemským prvkem, ke kterému patří slezina, slinivka a žaludek. Někteří lidé vykládají tento názor, že jáhly jsou dobré pro problémy sleziny a slinivky. Ačkoliv jáhly mohou být vhodné pro diabetes a vlhkou a chladnou kondici, mám zkušenost s mnoha klienty, kteří trpí hypoglykemií a kteří jedli jáhly s naučenou myšlenkou, že jsou dobré pro slinivku, že jáhly jejich kondici nepřispěly, ale často vyvolaly jejich chuť na sladké.

POHANKA - ROBUSTNÍ INDIVIDUALISTA

Ačkoliv je pohanka konzumenty považována za obilí, není ve skutečnosti obilné zrna. Je spíše jádrem suchého plodu narývaného achenem, který je podobný jahodě. Pohanka má aminokyselinový obsah, který je vyšší než u všech ostatních obilí. Obzvláště má vysoký lysin, výživný komponent chybějící u většiny obilí. Dodávám, je velmi málo naděnců pro tento problém.

Pohanka roste v chladném, vlhkém a větrném prostředí, kde nacházíme mnoho konzumentů této potraviny. Pro robustní jedlíky Fiaska, Severní Číny, Pensylvánského holandského venkova a Ruska je pohanka důležitou potravou ideálně vhodnou pro chladné podnebí a také pro horaké oblasti. Rychle rostoucí pohanka může dát dvě sklizeň v sezóně. Pohanka je speciálně vhodná pro jedince se slabým tělem a s nízkou hmotností.

ŠPALDA

Špalda je prastará obilovina a v našich zeměpisných šířkách byla kdysi velmi rozšířena. Ve středověku patřila k nejcenějším potravinám. K naší radosti se opět začíná stále více pěstovat i u nás v Čechách. Špalda zaručuje důležitý přísun vitamínů, minerálních látek i cenných stopových prvků (viz: tabulka).

Obsah aminokyselin vzleho špalďového zrna v porovnání s průměrným zrnem v mg/100 váhy v čerstvém stavu.

Tabulka:

	špalda	_____	pšenice	_____	min. denní potřeba
cystin	1,35	_____	1,10	_____	neuvečeno
leucin	9,00	_____	6,00	_____	1,10 g

	špalda	_____	pšenice	_____	min. denní potřeba
isoleucin	5,60	_____	4,40	_____	0,70 g
metionin	4,00	_____	2,40	_____	1,10 g
fenylalanin	7,00	_____	5,00	_____	1,10 g
tryptofan	1,80	_____	1,20	_____	0,25 g
valin	5,80	_____	4,20	_____	0,80 g
lysin	2,75	_____	2,90	_____	0,80 g

ÚČINKY ŠPALDY NA LIDSKÝ ORGANISMUS

Špalda je zásadotvorná, což má velký význam nejen při odstraňování únavy, ale i pro celkovou vitalitu a obranyschopnost organismu. Záhřívá, sytí a je základem pro tvorbu zdravé a bohaté krve. Zpevňuje svaly při zachování jejich pružnosti a vytrvalosti. Již odseparáti si lidé všimli, že špalda dává uvolněnou a veselou mysl a vzácný dar radosti.

Je jemná a dobře stravitelná, což osvitaji zejména maminky malých dětí a školáků.

Špaldu lze zakoupit v celých zrnech, jako kerneto (lehce obroušená zrna), špalďové těstoviny, celozrnnou špalďovou mouku a dokonce i jako znamenitou špalďovou kávu.

ŠPALDOVÉ ZELENINOVÉ KERNETO

2 šálky špalďového kerneta

2-3 šálky pramenité vody

2 citule

1/2 menšího zeli

1 polévková lžice sezamového oleje

1 špetka mořské soli

Průdem opláchněte a přes noc namožené kerneto vařte 20 minut v tlakovém hrnci se špetkou mořské soli. Mezitím osmažte dvě na jemno nakrájené cibule, přidejte na menší kusky nakrájené bílé zeli a společně poduste a trochou soli 15 minut ve vlastní šťávě. Podálenou zeleninu dobře promíchejte s uvážených kernetem. Zeleninové kerneto je vhodné jako výživná a osvěžující příloha k makrobiotickému talíři v kombinaci např. s pečeným tofu. Kromě zeli je možno použít i jiné druhy zeleniny (dýně, mrkev, salát, petržel, červené zeli, cuketa aj.).

ŠPALDOVÉ PALAČINKY

2 šálky celozrnné špalďové mouky

1 šálek ovesných vloček

1 špetka mořské soli

voda, sezamový olej, malinová marmeláda, nebo rýžová sladěnka

Z mouky, vody, ovesných vloček a soli umíchejte hladké těsto a nechte 60 minut odpočinout. Potom vymažte pánev sezamovým olejem, rozpáse a naběračkou střední velikosti do ní nalijte těsto. Smažte na mírném ohni z obou stran, až jsou palačinky zlatavé a křupavé. Ještě teplé palačinky namažte domácí marmeládou bez cukru nebo rýžovou sladěnkou. Špalďové palačinky jsou znamenitě jako pochoutka ke špalďové kávě.

Osvědčily se i jako obilná lahůdka zvláště pro děti.

Marie Polchová

(Převzato ze *Zpravidaje makrobiolaba Dobruška*)

VÝSKYT LISTONOHA LETNÍHO NA KATASTRU OBCE BLATNICE

V roce 1997 jsem v jihozápadní části katastru obce Blatnice objevil v kaluži na polní cestě několik jedinců listonoha letního, kriticky ohroženého živočišného druhu, který svým vzezřením připomíná dávno ztracené. Listonozi patří do řady koryšů a jsou vázání na periodicky vysychající malé vodní plochy. V Evropě bylo jejich rozšíření vždy ostrůvkovité, přestože se mohou na lokalitách vyskytovat masově. Zhruba od 60. let jsou ve většině průmyslově vyspělých zemí následkem exploatace krajiny značně na ústupu.

Listonož letní (*Triops cancriformis*) je obyvatel stepí. V krajinně přerostené člověkem osídluje kulturní step. U nás se vyskytuje v nížinách a pahorkatinách převážně jen do 350 m n.m. Jeho biotopem jsou periodické dešťové louže, které se naplňují po trvalých deštích nebo letních bouřkových lijáčkách. Jedná se převážně o blátivé místa na polích a pólních cestách mnohdy rozježděná těžkou mechanizací. Louže vhodné k osídlení těmito koryši mají obvykle hlinité až jílovité dno. Musí se nacházet na osluněných místech nebo pouze v částečném polostínu. Také nesmí být zarostlé hustou vegetací, která navíc urychluje výpar vody. Z tohoto důvodu je občasný provoz vozidel žádoucí, protože po jeho vyloučení louže zarůstají a zanikají. U pólních lokalit brání zarůstání obdělávání půdy.

Listonohové se rozmnožují vajíčky, z nichž se líhnou při teplotě vody 15-18 stupňů Celsia. Dojde-li k ohřevu přehřátí nebo podchlazení vody, nastává masový úhyn mláďat a přežívá jen několik jedinců. Jsou-li dobré podmínky (dostatek vody), objevují se tím živočichové na

lokalitě až ve 2 generacích ročně. Několikaletá pauza ve výskytu při několika suchých letech po sobě nemá žádný negativní vliv na jejich výskyt při obnovení příznivých podmínek. Vajíčka těchto koryšů, která přežívají v půdě, jsou přizpůsobena tak, aby byla schopna řadu let (prokázáno je 11 let) vyčkat na často komplikovaný souhrn podmínek příznivých pro další rozmnožování. Přestože se vajíčka listonoha nepochoybne snadno šíří prostřednictvím zatlivacího traktu plátek, objízlivců a dokonce i v bahnech na motorových vozidlech, příležitostí pro nové osídlení je v současné krajině velmi málo. Jsou totiž choulostivá na bezohledné a živelné lidské zásahy do krajiny, které drasticky mění charakter stanovišť a chemismus vody. Tím se dostávají řídce jinak značně přizpůsobiví živočichové na pokraj vyhynutí.

Listonož letní jsou zbarvení obvykle keďe, méně často nazeleňate, po vyloučení bývají světlejší a skvrnití. Celková délka u největších jedinců je bez štětů, což jsou dva dlouhé výrůstky na konci zadečku, kolem 55 mm. Při masové kon-

centraci jedinců dorůstají jen 25 mm. Žít se převážně dravě. Požírají komáří larvy, pulce, obyčejné žabky, žížaly, ale přijímají i rostlinnou potravu.

Publikace Fauna ČSSR, která byla vydána na počátku 60. let, uvádí na území dnešní ČR u listonoha letního 37 lokalit. Současný stav lokalit odpovídá asi třetinovému počtu ve srovnání se stavem uvedeným ve zmíněné publikaci.

Není pochyb o tom, že listonož letní patří k nejzákladnějším živočichům vyskytujícím se na území Blatnice. S tak významným živočišným druhem se není možné setkat ani v širokém okolí. Z tohoto důvodu bylo rozhodnuto, že ve spolupráci s OkÚ Hodonín, vlastním pozemkem a OÚ Blatnice budou na dané lokalitě provedena taková opatření, která zajistí co možná nejlepší podmínky pro výskyt tohoto druhu.

V textu bylo použito článku Tomáše Karky Listonozi, zábraničky a Bablůvky v přírodě a chovu, časopis Živa 3/2000.

ing. Bohumil JAGOŠ, Lipov

Listonoh letní

JAK JSME ZACHRAŇOVALI KAŠTANY

Bylo pravidelné odpolodne 30. října 2000. A přesněže foukal studený a nepřijemný vítr, rozhodli jsme se udělat něco pro zachránění kaštanů.

První? Právěže byly napadeny malým, ale zákeřným motýlkem - *Klípněnkou jírovcovou*. A tak jsme se vydali (žáci chem.-biol. semináře) v tomto nevlídném počasí směr kupec Sv. Antoníněk, kde se tyto majetkyně, ale ohrožené stromy nacházejí.

Nesli jsme si s sebou jedlu v oválné zbraní, kterými lze proti tomuto škůdci bojovat - hrábě a křehčíku zápalek.

A tak, když jsme po dvou hodinách usilovné práce (jak je patrné z fotografií) promrzli, ale s pocitem dobře vykonané činnosti opouštěli Antoníněk, doufali jsme, že pokud jsme klípněnkou zcela nezlíktivovali - tak jsme alespoň výrazně omezili její počet.

Mgr. Tomášková Jana, učitelka ZŠ

PÁR SLOV O JÍROVCI

Vlčítní bo známé. Je to krásný strom dosahující výšky až 30 m. Koruna je hustá a z kmene starších stromů se odlupují šupinky. Listy má velké, eliptické pěti- až sedmičetné s dlouhým řapíkem.

Snad nejkrásnější je jírovec v době květu. Celý strom je poset velkými vzpřímenými latami, které jsou plně bílých květů (je jich až 200!) se žlutavými nebo červenými skvrnkami.

V září a říjnu, kdy zrání a pukají jeho plody, dává o sobě vědět spadánými ostrými tobočkami, v nichž jsou většinou dvě známá tmavohnědá semena - kašlany. Těmi se dokrmují v zimě zvířata. Extrakt z kaštanů se dokonce používá v lékařství.

Jírovec není u nás původní, pochází z horských lesů Balkánského poloostrova.

PROČ PŘEDČASNĚ SESYCHAJÍ JÍROVCE?

Důvodem tohoto kalamišného poškození jírovců je malý motýlek **klíněnka jírovcová**. Housenky klíněnek mají velice s ploštlé tělo a vyžírají chodbičky (tzv. miny) uvnitř listů ovocných a jiných stromů. V České republice žije 11 druhů klíněnek, např. klíněnka jabloňová, třešňová, bukova aj.

Nejnovejší klíněnkou na našem území je klíněnka jírovcová, napadající listy jírovce maďalu (lidově řečeno kaštanu).

Klíněnka jírovcová (*Cameraria ohridella*) byla odborníky poprvé zjištěna v roce 1983 v Makedonii a v roce 1986 se jí dostalo vědeckého popisu a pojmenování. Velice brzy se začala šířit po celé Evropě. V roce 1992 obsadila Itálii a jih Rakouska, v roce 1993 Maďarsko, jižní Slovensko a poprvé byla zjištěna i na území naší republiky (na Břeclavsku). Dnes je klíněnka jírovcová běžná v celé střední Evropě.

Typickým znakem napadení jírovců tímto motýlkem je množství chodbiček (min) uvnitř listů. Chodbičky jsou velmi zřetelné, neboť píetivo kolem nich zasychá, hnědne a je částečně průhledné. Protí ostrému světlu můžeme lehce pozorovat housenku klíněnkou, později i kuklu.

Chodbičky mohou být koncem léta až 4 cm dlouhé, housenky klíněnek jsou však maličké, měří pouze i až 4 mm. Koncem léta se v minách kuklí. Kukly jsou tmavě hnědé, asi 4 mm dlouhé a přes zimu zůstávají v listech.

Listy odpadají a jejich vrstva na zemi zaručuje kuklám dostatečnou vlhkost i tepelnou izolaci během celé zimy. V květnu se z kukel líhnou nové motýlci s rozpětím křídel 6 až 8 mm. Po páření kládou samičky vajíčka na mladé listy jírovců.

Klíněnkou mají díky skrytému způsobu života a rychlému šíření do nových oblastí jen málo přirozených nepřátel.

Protí klíněncem je možné bojovat silnými dávkami chemických prostředků, avšak bez výrazného úspěchu. Navíc tím dochází i k hubení užitečného hmyzu a poškození životního prostředí. V současnosti pracují vědci na výrobě syntetických feromonů, které by lákaly samičky klíněnek na lepkové pásy. Než bude takový přípravek v běžné distribuci, zůstane jedinou ruzumnou metodou likvidace klíněnek průběžné sřabování spadáného listí a jeho kompostování nebo pálení.

HONEBNÍ SPOLEČENSTVÍ „ROHÁČ“ BLATNICE

Honební společenství (HS) pronajímá honitbu Mysliveckému sdružení Blatnice za smlouvenou částku 30.390,- Kč tzn. 15,- Kč za 1 ha půdy. Podle nájemní smlouvy čl. 5 a 7, vrací do honitby k zlepšení podmínek pro chov a ochranu zvěře 1/3 nájmu, což činí 10 000,- Kč. Tato částka slouží rovněž k obnovení mysliveckých zařízení a budování nových. Bohužel, současně akce silných ekonomických skupin při tvorbě nového mysliveckého zákona jsou vedeny snahou, nedovolit projednávání návrhu skupiny 17-ti poslanců Parlamentu poslanecké sněmovny a snaží se tak dostat myslivost jen ke komerčním zájmům. To by v konečné fázi znamenalo likvidaci naší myslivosti jako takové a tím, že by se naši vlnkové chodili na zajíčky, bažanty a i srnečky dívat jen do muzeí a ZOO. Věříme v soudnost členů HS, že jednak podpoří nový zákon o myslivosti, ale hlavně svým postojem i v budoucnu se přikloní k pronájmu honitby MS Blatnice za stávající cenu bez ohledu na ekonomicky silné jedince, kteří se budou snažit získat kdýž ne celou, tak třeba i část honitby, čímž by každopádně došlo k vybití zvěře v honitbě. Protu vás žádáme o podporu pronájmu honitby MS „Roháč“ Blatnice v zájmu zachování současných stavů zvěře v katastru obce Blatnice a současně i organizace MS „Roháč“ Blatnice, která svoji činností zabezpečuje stávající stavy zvěře v naší honitbě!

Vzhledem k tomu, že ve Zpravodaji obce Blatnice č. 6 z r. 1997 bylo uvedeno hospodaření HS do r. 1997, předkládáme nyní přehled o hospodaření HS za rok 1998, 1999 a 2000.

Rok 1998:

převod z r. 1997	= 30.246,47
nájem + úrok	= 31.626,12
celkem	= 61.872,50 Kč
Vydání:	1.620,- Obč.
	6.430,- HS
	22,60 HS
	309,50 ČS (za vedení účtu)
celkem	8.382,10 Kč

Rok 1999:

převod z r. 1998	= 53.490,49
nájem + úrok	= 31.206,29
celkem	= 84.696,78 Kč
Vydání:	330,50 /za vedení účtu/
	20.598,50 HS
	10.000,- Zák. úroků
	20.938,- TJ Družstevník
	25,60 HS
celkem	51.892,60 Kč

Rok 2000:

převod z r. 1999	= 32.804,18
nájem + úrok	= 30.939,79
celkem	= 63.743,97 Kč
Vydání:	319,50 /za vedení účtu/
	6.000,- Obč.
	10.500,- FJ
	10.000,- HS
	2.800,- TJ
	198,60 HS
celkem	29.918,10 Kč

Rok 2001:

převod z r. 2000	= 33.925,87
nájem	= 30.390,-
celkem	= 64.315,87 Kč

Z této částky předpokládáme věnovat ve prospěch organizací:

Farní úřad	15.000,- Kč
Obč.	10.000,- Kč
MS	3.000,- Kč
ZŠ	5.000,- Kč
TJ Družst.	15.000,- Kč
Celkem:	58.000,- Kč

Jak vidíte z předloženého přehledu o finančním hospodaření HS, nejde o obohacení jednotlivce či skupiny vyvolených, ale o věnování financí k prospěšným účelům celé obce, jež má k tomu své oprávnění.

Vážení občane, členové HS. Výbor HS Vás vyzývá k tomu, abyste v době, kdy se bude rozhodovat o dalším pronájmu honitby, dali svůj hlas pro MS „Roháč“ Blatnice a to jak již bylo uvedeno v zájmu zachování stávající zvěře v katastru obce Blatnice, bez ohledu na nabízenou cenu, kterou jsou současně finanční magnáti schopni dát.

Děkujeme!

Předseda HS - Mětal Josef

EKOLOGICKÝ CHOV HOVĚZÍHO

Ve sklepě bývalého Státního statku pod Starými Horami proběhla dne 6. 11. 2000 výroční schůze chovatelů masného skotu ČR. Iniciátorem byla společnost Kvatro-eko-starek se sídlem ve Velké nař. Veličkou, která je rovněž členem tohoto svazu a chovatelem plemene Galloway. Jedná se o plemeno určené do tvrdých horských a podhorských oblastí.

Všichni zúčastnění chovatelé chovají plemeno v extrémních podmínkách Šumavy, severních Čech (Mostecko), dále severní Moravy, Šumperška, Bruntálka, Opatovska apod.

V rámci schůze probíhala ochutnávka masa jednotlivých plemen a následně pak v průběhu celé schůze ochutnávka vln. Obojí dopadlo k obecné spokojenosti. Zúčastnění chovatelé i pracovníci Ministerstva zemědělství ČR (ing. Randák), Zemědělské univerzity Praha Suchbát (prof. Dr. Louda) konstatovali, že jak pro střední, tak produkty našeho kraje jsou vynikající. Důkazem pravdivosti tohoto tvrzení byl druhý den ráno, kdy všichni zúčastnění okupovali místní silničky a nakupovali vlnu na cestu domů.

V dopoledních hodinách druhého dne pak probíhala prohlídka stáda na pastvinách firmy Kvatro-ekostatek ve Velké nad Veličkou, Nové Lhotě a Javorníku. Přítomní chovatelé i vědecké celebrity konstatovali, že oboje - jak schůze; tak i předvedený dobytek stály za cestu přes celou republiku a rádi se k nám opět vrátí.

MYSLIVECKÉ SDRUŽENÍ „ROHÁČ“ BLATNICE POD SV. ANTONÍNEM

Myslivci sdružovali při brigádě

Členové mysliveckého sdružení „Roháč“ při výstupu mládežnického járku

Připravá mysliveckých specialit před Červencovou nocí

Myslivecké sdružení /MS/ „Roháč“ Blatnice má v současné době 36 členů a pro svoji činnost má od Hunebního společenství /HS/ pronajatou honitbu o celkové výměře 2.026 ha. Za tuto honitbu platí HS nájem ve výši 30.390,- Kč. MS plní své hlavní poslání, což je především chov a ochrana volně žijící zvěře. Pro zlepšení podmínek přežili byly členy MS vybudovány 2 nové krmence pro srnčí zvěř, opravena stávající krmná zařízení, kroupny a umístěny v honitbě 2 přečho- vě bušky pro uskladnění krmiva. Pro zimní přikrmování zabezpečilo MS 50 centů krmné pely, 50 kg kusové soli, dostatečné množství jeteliny a jiné oždravovací medikamenty pro srnčí zvěř. 2x byla v celé honitbě provedena vakcinace lilek proti vzteklině, čímž pomáháme chránit domácí zvířectvo i samotné ušlechty proti leto- nebezpečné nákaze. Pro myslivost bylo odpracováno 1.150 hodin, což je v průměru 30 hodin na člena a dalších 57 hodin v nemyslivecké činnosti. Tato zahrnuje kulturní a společenskou aktivitu, což je zabezpečení mysliveckých nocí a práce na údržbě a opravě chaty. V roce 2000 se nám naše tradiční myslivecké noci v areálu na Antonínském kopci pro nepří- zřivé počasí nevyvodí a to ke škodě jak MS, tak i ostatních přátel myslivosti a konzumentů dobrého jídla. Za to se nám vydařilo poslední let dne 16.12.2000, kterou ocenili jak přátelé myslivosti z Blatnice, ale především hosté z jiných MS a i muzikanti ze Slovenska. Převládá názor, že tato poslední let nemá v širokém okoli konkurenci. Všechna tato činnost stojí naše členy hodně volného času a oddě- kání během celého roku. Jako odměna je čeká možnost odstřelu srnce a účasti na čtyřech honech v podzimním období, kdy si z honu odnesou kus zvěřiny. Další možnost podle aktivity během celého roku je, možnost účasti na honech v sou- sedních sdruženích s kterými udržujeme přátelské styky. Dochází k tomu, že se členové účastní i natlaček na atrakční zvěř jako je - divočák - a to hlavně v honitbě na Filipově, kde se našemu členo- ví „Staničkovi Pňáškovi“, díky jeho střelecké pohotovosti a i mysliveckému štěstí podařilo skolit 4 divočáky, což mu všichni přejeme a blahopřejeme. Při ilu- straci uvádíme množství odlovené zvěře v roce 2000:

Sněží zvěř: 31 ka

Zaječí zvěř: 445 ka

Bažant: 25 ka

Vedle tohoto byla po celý rok tlumena v zájmu ochrany zvěře škodná. V rámci Zákona o myslivosti bylo uloženo následně množství škodné a myslivosti škodících zvířat:

Toulavý pes: 2 ka

Toulavá kočka: 14 ka

Kuna: 14 ka

Lilka: 14 ka

Vrána - šedivka: 13 ka

Straka obecná: 41 ka

I když naše MS neoplyvá finančními prostředky, přispíváme v rámci našich možností organizacím. Přispěli jsme TJ Druž-

stevník na opravu autobusu, MŠ, ZŠ, umožnili Jákům kopané bezplatně soustředění na myslivecké chatě a věříme, že se jim tam líbilo. Ujišťujeme tímto blatnickou veřejnost, že přes nepříznivé podmínky pro drobnou zvěř uděláme vše co je v možnostech MS - i s pomocí občanů - aby v katastru obce Blatnice pod Sv. Ant. byla zachována zvěř a i ptactvo tak, aby naši vnuči a další potomci se nemuseli na ní chodit dívat do muzeí a zoologických zahrad, ale měli možnost ji vidět u nás v přírodě. Závěrem bychom chtěli všechny občany požádat, aby v době hnědění a kladení mláďat, tzn. v měsících duben až červen, omezili vodění psů do polí a tak zabezpečili klid zvěři. Současně tak zamezíme různým dožadům o možnosti a nutnosti využití Zákona o myslivosti v zájmu ochrany zvěře.

Děkujeme !!!

Jednatel MS, Vrána Stanislav

KULTURA, ŠKOLA

ZPÍVÁNÍ, ZPÍVÁNÍ JE LEPŠÍ NEŽ ZOUFÁNÍ

Na svých muzikantských toulkách jsem poznal mnoho vzácných lidových písní z různých regionů naší vlasti, ale také ze zahraničí. Seznámil jsem se s mnoha interprety a natel mezi nimi opravdu řadu velmi vzácných kamarádů s nevědnými charaktery.

Vždy jsem si však avědomoval odkud jsem a zejména to, že lidové písně jsou v Blatnici dosud živé, že blatnické písničky mají stejnou hodnotu jako písně z jiných regionů Slovácka, Čech a Slovenska nebo písně z maďarských pust či písně rumunských horalů. Jen se mi někdy zdálo, že jsou naše písně tak trochu zaprášené různými vlivy moderní doby.

Vzal jsem si k srdci slova Jiřího Pavlíci, primáše Hradišťanu, který na svých koncertech po celé republice vybízl k tomu, aby lidé své písně jen pasivně neposlouchali, ale je i aktivně provozovali.

V minulém roce při prvním koncertu horňáckých hudeců, který se vžil pod názvem **Zpívání a zpívání** a u jehož zrodu jsem stál, ve mně definitivně uzrála myšlenka, že by měly zaznít naše písničky v podání našich interpretů u nás v Blatnici.

Proti jsem těsně před koncem roku oslovil Petra Zajdlíka v nápadem, že uděláme ryze domácí vystoupení a pustili jsme se do práce. Společně jsme oslovili ženský sbor, Petr sestavil taneční pásmo a začal nacvičovat, já jsem oslovil muzikanty a sólisty a pustil jsem se do práce.

Výsledek našeho snažení bylo vystoupení v neděli 18.2.2001, kterého se zúčastnily děti ze školy pod vedením paní učitelky Věry Švábové a to sólově i sborově, ženský sbor pod vedením paní Aničky Klivákové, cimbálová muzika, kterou k této příležitosti sestavil Ton-

Obr. 1 - Mladí blatníci zpívají:

zleva: Antonín Hanák, Martin Bogar, Miroslav Kunovjánek, Jiří Prachař, Miroslav Pavelka (Ostrožská Lhota), Stanislav Zajdlík, Petr Zajdlík.

Obr. 2 - Ženský pěvecký sbor:

zleva: Marie Mířková, Libuše Bilková, Jaroslava Vítková, Marie Petrášková, Jana Jonečková, Anna Křiváková, Františka Trojanová.

Najvou vidět: Ludmila Trněná, Ludmila Hešková

Obč. J - Mladé blatnické zpěvačky zleva: Hana Třihulová, Marie Valášková, Jana Zubatá (Otročická Lístka), Magdalena Bojarová, Markéta Hoferková, Petra Štáková, Alena Peprnová.

da Bogar, tanečníci a tanečnice, které vedl Petr Zajdlík.

Sólově zazpívala paní Ludmila Trněná, Marie Mišková, Anna Křiváková a Mirek Břeň. Všem patří za jejich výkony dík.

Dovoluji si na tomto místě poděkovat i Obecnímu úřadu v Blatnici, který nám vyšel vstříc.

Závěrem se vracím k úvodnímu nadpisu: je to parafráze na jeden z textů folkové písničkářky Evy Henychové, kterou jsme měli možnost slyšet u nás v Blatnici v létě minulého roku. Jsem totiž přesvědčen o tom, že dobrá hudba zahání chmury z našich srdcí i tváří a pokud se nám toto, vážení spoluobčané povedlo, tak je to přesně to, oč nám šlo a je to pro nás velké povzbuzení pro rozvíjení podobných aktivit, abychom zpívali sobě i jiným pro radost!

A. B.

Obč. 4 - Čechůvská muzika v akci zleva: Antonín Bogar, Luboš Zlátník (Veselí nad Moravou), Radim Voláček, Radek Doletal (Staré Mlýnsko - Dolina), Vlá Dvořák.

PLÁN ČINNOSTI KLUBU DŮCHODCŮ V BLATNICI NA ROK 2001

1. 1 x měsíčně schůze klubu
2. Zajištění programu schůze
3. Zájezdy do divadla Uh. Hradiště, Zlín
4. Zájezd do Uh. Brodu na výstavu J. A. Komenského
5. Zájezd do Strážnice do „Skanzenu“
6. Zajistit pro ženy vázání látky ke kroji
7. Uspořádat besedu « důchodci při hudbě »
8. Zájezd na výstavu „Flóra, Věžky Křemětické“
9. Ukázka malování „Velikonočních vajíček“
10. Založení turistického kroužku

KLUB DŮCHODCŮ

Dne 16. ledna 2001 byl v Blatnici založen Klub důchodců. Přibývající léta s sebou nesou různé problémy zdravotní i rodinné, a když se k tomu mnohdy přidá i osamělost, nemají to starší lidé někdy vůbec snadné. Nově vzniklý Klub důchodců nabízí všem těmto lidem pomocnou ruku. Do svého programu zahrnul různé zajímavé kulturní, folklórní i turistické akce. Zatím se uskutečnily dvě schůzky. Lednové zakládající schůzce se zúčastnil i pan starosta L. Vyskočil a jeho zástupce pan Jen. Vavřík. Oba přislíbili Klubu všestrannou pomoc. Zodpovědnou úlohu předsedkyně na sebe vzala paní Jit. Vyskočilová a jí budou pomáhat další funkcionáři: *gokladní pí Věra Staňková; kulturní referent pí Františka Vyskočilová a pí Marie Kuřínová; kronikářky pí uč. Marie Krápková a pí Marie Perutková.*

Za klub důchodců: Vyskočilová J.

Druhá klubová schůze měla bohatý program. Nejprve si přítomní poslechli písně blatnických zpěváků, seznámili se s dalšími připravovanými akcemi a potom je paní Čiháková učila madovat kraslice. Popovídala o úspěšné činnosti našich regionálních umělců v tomto oboru a na přinesené sbírce kraslic mohli všichni obdivovat kousky, která dovede vyváfet svými dovednými rukama.

Pevně věříme, že i další schůzky, které se budou konat vždy druhý čtvrtek v měsíci, budou stejně úspěšné a poskytnou tak blatnickým seniorům trochu rozptýlení, možnost účasti různých kulturních zájezdů a obohatí aspoň trochu jejich život.

Přejeme Klubu důchodců hodně úspěchů!

Jiřina Vydrošková

PODĚKOVÁNÍ

Srdce rodičů a přátel školy při ZŠ Blatnice pod sv. Antonínem děkuje všem sponzorům za věcné dary do tomboly plesu SRPŠ, který se konal 6. ledna 2001. Také děkuje všem rodičům, kteří si symbolicky zakoupili vstupenky. Výtěžek z plesu můžeme použít pro děti nižšího i vyššího stupně základní školy. Přispěvky budou směřovány na kurz plavání a lyžařský kurz a na materiální podporu zájmových kroužků a sportovní výhody.

Ze SRPŠ Blatnicková J.

CO NOVÉHO VE ŠKOLE

„Tak a je tu zase škola“, odechou si i záti rodiče a povzdechnou si žáci. A kolonoše povinnosti, zábrany, poznání a někdy i zklamání a drobných neúspěchů začíná. Aby těch kladných prožitků a příjemných pocitů ze školní výuky bylo co nejvíce, snažíme se našim žákům i jejich rodičům nabídnout co nejvyšší kvalitu výuky v příjemném a moderním prostředí.

Přes je využívána počítačová učebna. Žáci mají možnost využít své znalosti z učebního předmětu informatika také při výuce jazyků, přírodopisu a dalších předmětů. Zájemci se mohou zdokonalit navíc i v kroužcích počítačové techniky, které jsou určeny pro mladší i starší žáky, začínající i pokročilí (Rumílková, Matušík, Miček).

V rámci zvyšování tělesné zdatnosti našich dětí byla ředitelstvem školy zavedena na II. stupni v 6.-8. ročníku třetí hodina tělesné výchovy. Ke sportovnímu slouží zrekonstruovaná tělocvična školy s novým hygienickým zázemím a nové vybudované fitnesscentrum obsahující saunu, posilovnu a solárium. Fyzickou

zdatnost pak mohou žáci i zájmově uplatnit v celé řadě sportovních soutěží, kterých se naše škola pravidelně účastní. Často se pak děti pyšní diplomy a dobrým umístěním v nejrozličnějších oborech sportovních činností – volejbalu, kopané, vybíjeně, přespolním běhu a atletice.

Od října mají žáci možnost navštěvovat podle svých zájmů i jiné tematicky zaměřené kroužky, například: cizích jazyků (AJ, NJ, FJ), keramiky, modelářský, bojových umění, aerobiku, dramatický, literární, pěvecký, taneční atd.

Pěvecký kroužek nejednou reprezentoval naši školu při významných akcích v naší obci. Stejně tak děvčata a chlapci z tanečního kroužku předvedli své taneční umění na lednovém tradičním plesu SRPŠ při ZŠ a na sportovním plesu v Blatnici. Aby naši žáci byli nejen vzdělaní a zdatní, ale i milovníci kultury, organizuje škola minimálně dvakrát ročně návštěvu divadelních představení v Uherském Hradišti a Zlíně. Oblíbená jsou i filmová představení a koncerty.

O tom, že naši žáci jsou šikovní, a v mladším školním věku i velmi milí, se pre-

svědčili rodiče a prarodiče, kteří navštívili vánoční besídku. S dětmi z I. stupně ji připravili jejich vyučující. A že byli na co se dívat, potvrdila spokojenost všech diváků.

Velmi užitečným krokem ředitelství školy a obecního úřadu vůči žákům bylo zřízení pobočky ZUŠ Veselí nad Moravou při naší škole. Děti, které se učí hrát na hudební nástroj, tak nemusí dojíždět za výukou.

S cílem zabezpečit lepší kvalitu hygieny učebního procesu, byl od 1. února posunut začátek vyučování na osmou hodinu. Děti jsou více odpočinuté a méně stresované brzkým vstáváním.

Činnost naší školy je zcela jistě bohatá. Mnohé se podařilo uskutečnit díky aktivnímu ředitelství školy a výborné spolupráci s obecním úřadem. Vždyť snahou nás všech je zajistit našim dětem co nejlepší přípravu do života. Přesů a akcí, které chce naše škola uskutečnit, je mnoho.

Ale o tom zase příště!

Zdeňka Mičková, učitelka ZŠ

PRO CHVÍLE ODPOČINKU

BŘEZEN - PRVNÍ MĚSÍC JARA

JARO KRÁSNE KVITÍ SNAŠI, SVLAŽUJE A TEPLO PŘINAŠI

Jaro je pro svou příslovečnou křehkou zranitelnost a opojnost vždy naplňovaného vítězství jednoznačně označováno za nejkrásnější období v roce. I u moderního člověka poutá vystoupení tohoto jména navozuje směsicí těch příjemnějších životních pocitů, uvozovaných

očekáváním. Očekáváním ná vesnou proutoupené teplé dny a probouzející se novou obnovu, právě proto věčného, života. Pro své pronikavé vazby k přírodnímu času bylo jaro právě našimi předky spojováno s oprávněným začátkem roku.

V současném občanském životě doznalo největšího rozdílení tzv. astronomické vymezení jara. Různými se jím časov-

vý úsek od jarní rovnodennosti (~připadá buď na 20. nebo 21. III. a např. v roce 1796 a roku 2044 i na 19. III.) do letního slunovratu (~21. VI. nebo v nejbližších dnech kolem 21. VI.). Nesoulad dění v přírodě s astronomickým vymezením jara, podmiňuje však i v řadě současných přírodovědných oborů pro toto roční období určité úpravy v datování. Zeela zvláštní členění roku používají bioklima-

nologové. S ohledem na bioklimatický rytmus a průběh a povahu fyziologických procesů v lidském organismu zahrnuje tzv. biologické jaro období již od 16. února do 31. května. V zemědělství má značný význam tzv. aktuální vegetační vymezení jara. Počátek vegetačního jara je dán nástupem období s průměrnými denními teplotami vzduchu nad 5°C a jeho konec je dán dosažením průměrné denní teploty vzduchu 15°C. Vymezuje-li se počátek a konec vegetačního jara na vzestupné části křivky dlouhodobého ročního chodu průměrných denních teplot, získá se pak tzv. klimatické vegetační jaro. Průměrné nástupy, ukončení a průměrné doby trvání klimatického vegetačního jara, které se přirozeně mohou lišit od dat nástupu, ukončení a trvání vegetačního jara v jednotlivých konkrétních rocích, jsou pro Českou republiku následující:

Nadmořská výška

m n. m.	nástup	ukončení	počet dnů
200	30.III.	24.V.	55
300	4.IV.	1.VI.	59
400	8.IV.	10.VI.	64
500	11.IV.	18.VI.	69
600	14.IV.	25.VI.	73
700	16.IV.	9.VII.	85

Při klimatologických šetřeních se používá tzv. meteorologické jaro, které se počítá od 1. března do 31. května. Velmi významné je fenologické vymezování ročních období. Podle něho tzv. fenologické jaro začíná rašením srstky obecné (=angreštu) a končí rozkvetem bezu černého. Pro časné fenologické jaro je charakteristický rozkvet břízy, dále květ třešně, višně, hrubě až všeobecně plstění břity, bradavičnaté. Pro plné fenologické jaro je příznačné rozvíjení listů buku a jasamu, květ šerfu, stěmchy, kaštanu koňského a jeřábu. Fenologické členění roku na období obsahuje vedle jara navíc i tzv. fenologické předjaro. Jeho počátek je vymezen rozkvetem bledule jarní, sněženky pušpůvníku a přiletem prvních stěhovavých ptáků. Řečeno slovy Karla Čapka: o jeho příchodu se tedy dovidáme ze zobáků nejpopovolanějších.

(Velký pranostikon – Z. Vaňák)

VZPOMÍNKA NA PADLÉ Z PRVNÍ SVĚTOVÉ VÁLKY

Tuto báseň přednesla Cecilie Brálková - Sládková, žákyně 5. třídy zdejší školy při slavnosti posvěcení pomníku padlých I. světové války r. 1926. Také ona v této válce ztratila svého otce.

Báseň složil p. František Mikošček, řídící učitel zdejší školy a pomník posvětil p. Theodor Otápk, zdejší farář.

Bohumil Petrotur

Citka Brálková (Sládková)

Veledústojný pane!

Před dvanácti roky do Světové války
jdou otcové bratři do neznámé dálky
Trpěli tam hrůzy v bídě, zimě, hladu,
kladli své životy v hořku jako mrazu.

Když ranění neb žívi, k spánku uléhali
jistě k nebi vzhlédli, snad i zaplakali

A když krutá rána zasáhla je v boji,
když padali k zemi tu ještě reti bledý
se svatými jmény šeptal naše jména,
jména malých dětí šeptal naposledy

Pak je pochováli do krvavé hlíny,
cizí zem jich vzalo - víc už nevydala,
Utrýraným matkám a nám sirým dětem
místo hodných otců, vzpomínka jen zbyla.

Vzpomínka ta svatá - nestačí jí srdce
v Kameni zde hlodá svého vyjádření.
Ne, to není Kámen, to jsou srdce naše
k Otce všechněch, k nebi, v stálém pozdvížení!

Padli vzpomínali, i my vzpomínáme,
modlíme se za ně každického rána,
aby k Slávě vstala jejich chladná těla
kdesi v cizí zemi chvatně zakopána.

Aby zde pak na ně stála paměť byla
i nám pozůstalým do srdcí se vryla,
Ať vždy v obci padlým věčně světlo svítí!
Jména našich matek, sirot, rače tento pomník
slavně vysvětlí!

SYMFONIE PRO VEGU

2. část

HLEDÁNÍ SVĚTLA

Hudebníci doladili své nástroje. Velký smíšený pěvecký sbor za nimi se uklidnil. Ale ten bude účinkovat až ve finále symfonie. A pak už do napjatého ticha zazněly první tóny nesmrtelné Beethovenovy „Deváté“. Pochmurná výzva dřevěných nástrojů, plná neklidu vyrazí tážavě z dunivého unisona basů jako kalné paprsky prvního úsvitu dne nad pustými propastmi mrtvého Světa, až v lemném forte orchestru zaburácí úvodní motiv Allegro. Neklidný proud hudby se pak prodírá chmurami měnících se nálad a napětí až k snověmu tématu. Ale už po několika taktích její dunivé hřmění žesťů a tympanů přerásá a ozhuští se nakrátko vrací k úvodnímu „Počátku“: Po následujícím uklidnění se pak ve smyčcích nad tichem jakéhosi smíření rozklene jímavé pastorále druhého tématu. V závěru pak ještě naposledy zabouří onen bezútěšný motiv první věty.

CESTA KE SVĚTLU

Avšak Scherzo, navazující na úvodní větu symfonie je už docela jiné. Po krátké, ale důrazné výzvě basů vyrazí z dunivého záhlavní orchestru mladistvý, bujarý motiv. Páří úprkem a v rychlém tempu skotácí v houslích, violách a kontrabasech, důkud se nerozvine do úchvatného legata. Po četných variacích úvodu vyklíčí pak v opojném tremolu smyčců a dřev nové téma. Několikrát se opakuje, až v nepřetržitém únení kólu spolu s orchestrem zaburácí ve vypjatém fortissimu. To nezodlný duch genia bije křídly o míže Osudu! Prochází se z lezarde. Touží po nebeských výšinách, kde by konečně našel útechu, klid a mír pro svou rozbojářskou duši, tryzněnou prokletím hluchoty a neporozumění.

Ale Svítání je už blízko... Křehká, něžná melodie se už rudi v klarinetech, hobojích a flétnách. A když ji přeberou housle, violy a cello a nakonec i lesní rohy je to ten nejliboznější, nejvrounější a händlovsky nejprůzračnější zpěv jako ze slavného „Gloria“ Beethovenovy Missy solemnis. Vytryskl jako křehký paprsek hvězdy z hlubin hořesti a utrpění lidského srdce ve světlém okamžiku Milosti. Ale úchvatná vize přehavého štěstí pohasíná. Nejkritičtější část Scherza rozdechává a povznázející každou lidskou bytost končí. Chmury blednou. Přichází kvarteto pěvci-solistů ...

NALEZENÍ SVĚTLA

Adagio mocha je už předpěvem slavné Beethovenovy chorální „Ódy na radost“. Hlas první téma je velmi lyrické a hluboce jímavé. Jeho vznosná, nádherná melodie se široce klene a rychle spěje k anivému andante. Do jeho jasné pohody slavného dne však nečekaně zabouří plochy a s nimi celý orchestr. V pozanech, trubkách, lesních rozcích a tubách začíná opět ten úvodní, bezútěšný motiv z první věty, ale už proměněný do vášnivě výzvy Osudu... Vzrušená ooda však ještě nespěje k svatňmu sniru a Harmonii. V posledních sklňujících taktích, pak už vše zanikne v úplném ztlášení. Noc přebá do ticha, čerňanky Úsvitu ale věští už brzké zrození velkého hymnu Radosti!

CHVÁLA SVĚTLA

Zběsilé Presto druhého příválu hudby se za hromových úderů žesťů valí sálem a uvádí závěrečnou část symfonie. A hned po ječlivé ozvěně dechů ve violincelloch a kontrabasech zazní opět ona věčná a osudová otázka z první věty. Po drásavém úvodu nastává opět zklidnění, v němž se poprvé ohlásí základní motiv „Ódy“. Nejdříve se rozvine v kontrabasech, pak ve smyčcích a nejdůležitěji ve fagotech. A teprve potom vyvrcholí v bouřlivém fortissimu celého orchestru. Do jasného předpěvu Schillerovy „Ódy na radost“ však náhle opět zaburácí zběsilé staccato úvodního Presta, které však vzápětí zanikne a do vzrušeného ticha dvakrát zazní sólový baryton. „Radost!“ „Radost!“ A po zopakování jeho výzvy unisonem mužských basů pokračuje: „Radost, ty jiskro boží, dcero, již nám ráj dal sám!“ To už se připojili zhyňující sólisté-tenor s altem a sopránem, aby se spojili se sborem a celým orchestrem v mhubný hymnus radosti, opěvující nádej všeho lidstva. Tzn. však po několika sňkách zvolna slabne. Jákoby z velké dášky se ozývá pochodový rytmus basů a velkého bubnu. To králí veškerý lid a do jeho kroků zní polnice sólového tenoru: „V náruč spějte, milióny! Zjihat svět kčž dáno nám! Bratři! Hvězd kde žámy stan, doby Otce zřij z milí clony!“ Přívál hudby však slabne, v mužských hlasech se rodí posvátný chorál, který stoupá až k nebesům. Tam se spojí s ženskými hlasy opakujícími nočný motiv „Ódy“ ve vrou-

cím zpěvu nadpozemské krásy, připomínající „Kyrie“ ze skladatelovy velké Missy solemnis. Blíží se finále a Vykoupení. Beethovenova apoteóza zpěvu o Radosti končí opět počátečním motivem. Končí závěti tvůrce „Deváté“ v níž konečně našel své Světlo, které usilovně hledal po celý svůj život. Je zároveň modlitbou za živé i mrtvé, odkazem věků přítšim i budoucím! On, velký pěvec nebeských kórů, který z hlubin svých pochyb a utrpení vyrval své vlastní srdce aby je proměnil v Píseň Radosti, štěstí a Světla klade jí teď k nohám celého lidstva!

Dozněly poslední tóny „Deváté“, poslední mávnouí křídla Mistra. Dirigent unaveně svěsil ruce a taktovkou, sklónil hlavu a tiše postál. A pak úklonou předkoval nejprve sólistům a potom hudebníkům a sboru. Teprve potom se uklónil také obecenstvu. Hudební síň zaplavilo harmonizující, mléčné bílé světlo, barevné vlny na stěnách a mramorových sloupech zaplály příjemnou, opalizující zář. Na jevišti přispěchaly mladické dívky s květinovými koší a kyticemi. Sálem zazněl bouřlivý potlesk, který nebral konce. Dirigent děkoval mírnou úklonou hlavy, ale po chvíli najednou přistoupil k okraji pódia a někomu v hledišti se k údivu všech hluboce uklónil. A pak ještě jednou a s rukou na srdci němě pokynul k prostřednímu místu v první řadě paletu. Sál rázem stíchl a užaslo zíral na muže, jenž se váhavě zvořil ze svého sedadla. Ano, bylo to právě ono místo, které bylo tak dlouho neobsazeno? Muž popořel kousek dopředu a zaváhal. Ale v tom už k němu sestoupila z pódia jedna ze sólistek a s mílým usměvem a úklonou mu vložila do neohratných rukou velkou kyticí rudých růží. Muž se jí nemotorně uklónil, opět chvíli váhal a teprve potom se otočil. Hleděte zatáhlo dech a stroulo. Nemožné! Neuvěřitelné! Ale nebylo pochyb! Ten muž stědní, rozlišitě postavy a typickou hřivou úplně bílých vlasů nad širokým čelem, živých, modrošedých očí a pevnou, energičnou bradou nebyl přece nikdo jiný než člověk se sluncem v duši, sám autor gemánibů a navždy nesmrtelného veledíla, které právě vyslechl!

Poněkud náhrben, v staromódním, osuňtělém fráčku a bedvábným šátkem na krku se zachmuřené díval skrze ně kamsi mimo taňto čas. Právě takto stál.

plní obav při památce premiéře tohoto svého díla dne sedmého května roku osmáctistého dvacátého čtvrtého před vídeňským publikem, zhyčkaným sladkými Rossiniho melodiemi. Čekali jak dopadne zpověď jeho duše obnažené tu až na samotnou dřev lidského. Byli Ohromeni diváci jakoby byli ochromeni a fascinováni omou nevysokou postavou tře a skromně a s jakousi bezbranností stojící před orchestřím. Ale zřáza, všichni majednou, jakoby se probudili z nějakého neskatelného snu, propukli v bouřlivý jásel. Ovace a frenerický potlesk, zrovna tak jako před těmi dvěma stalety mi nebrál konce ... A i teď, jako před těmi dvěma stalety se Beethoven němě a neobratně několikrát uklonil publiku, dirigentovi, hudebníkům, sboru i sólistům, načer se opět posadil. Ještě několikrát se posm děkoval posluchačům mírnou úklonou a jenom jednou se zdálo, že po jeho zachmuřené tváři s trpkými vráskami kolem úst přeletí náznak úsměvu. Jistě to však nebylo. Jisté bylo jen to, že ze své milované „Dováté“ nikdy, ani při premiéře neslyšel být jen jeden jediný tón... A to vše pečlivě a realisticky za-

znamenávaly kamery Světovize a posílaly přes satelitní systémy do videovité Země a dál do kosmických dálek ...

Luminofoxy ztlumily světlo v sále, potlesk slábl, ustávalo i zběsilé tlučení hudebníků smyčci o hřbety houslí, viol, cell a kontrabasů.

Světla reflektorů se teď soustředila na filharmonický sbor. Zpěváci se vzali za ruce a vytvořili živý tetěz lidských rukou a srdcí. Pak zvedli ruce nahoru, dlaněmi kupředu, pohlédli vzhůru, několikrát zamávali na pozdrav a sklonili hlavy. A když si pak každý z nich položil obě své dlaně na levou stranu hrudi, tam kde bítí lidská srdce a kde sídlí život Pozemšťanů, slavnostně a hluboce se všichni uklonili. Jednou, dvakrát a potom ještě několikrát ... A za nimi, na obrovité tělesně vytryskla oslňující záře, rozlévající se po vlnách oceánu, z nichž se nohlo mladé slunce. Ze zpěné čáry přibojce bijícího do pobřeží vzletl albatros, který na svých mohutných perutích zamířil ke slunci ...

Hudební síň opět zaplavilo uklidňující světlo. Mezinárodní koncert, který neměl dosud v historii Země obdoby skončil. Skončil také přenos velkého

Poselství Pozemšťanů jiné mimozemské civilizaci.

Poselství, které přišlo Odjímů a teď putuje zase dál k velkému Okruhu inteligentnější civilizaci galaxie ...

Ztichle obecenstvo se začalo zvedat k odchodu. Tu jedno místo uprostřed první řady parteru bylo však opět prázdné. Na osamělém sedadle spočívala velká kytice rudých růží. Bylo jich přesně padesát sedm. Každá za jeden rok skladatelova života. Jedna z nich byla ještě nerozvívená ... Ta kytice byla skutečná. Ale ta živa podoba geniálního skladatele byla fíci počítačové animace s kombinací virtuální reality a holografie. Byla naprosto dokonalá a k nerozeznání od pravé skutečnosti ... Ale i ona už byla v této chvíli spolu s jubo Poselstvím prosřednictvím audiovizuální techniky Země daleko, daleko na cestě k souhvězdí Lyrty ...

Opuštěné růže na prostředním sedadle v první řadě parteru Metropolitní hudební síně nezadržitelně, jedna po druhé začínaly vadnout ...

- dokončení příště -

L L

BLATNICKÉ HUDEBNÍ STŘÍPKY Z PRAHY III.

V těchto střípkách se vracíme ještě naposled k prezentaci v Praze a ke zdánlivému pořadu „Zaspívali sobě“

Obr. 1 - Blatnický tenor trpí před odjezdem z Prahy láni

Obr. 2 - Bařka mu přilá jako ná zůvolanos

Obr. 3 - Tenor po ubalení tlamí opět dobře naladěný

Obr. 4 - „Nehleďte mně do hlavy sítě“

ZE ZÁPISKŮ PANÍ UČITELKY HÖSSOVÉ

(pokračování)

„Strážná“ (z Louky u Veselí n. Mor.)

Jihovýchodní svah kopce zvaného „Stará hora“, severně nad Loukou se nazývá „Strážná“. Odtud je pěkný výhled do údolí směrem k Velké. Vřak tu také bývala ve dne v noci stráž, aby hlásila zvrčas, když za dávných časů hordy Kumánů, Tatarů a Maďarů z té strany vpadly náhle na Moravu.

Odtud prý pochází jméno svahu „Strážná“.

Zázračný zvonek (z Louky u Veselí n. Mor.)

Na leuckém návsi stojí velmi stará zvonice, prý z doby husitské. O jejím zvonu se uchovala až do dnešní doby pověst, že zahání krupobití. Proto jej také měli Lůžané v úctě a lásku.

vždyť chrání tu jejich tak těžko dobytou úrodu, a nečetili mouky, vajec a másla, jen aby obměkčili rekvisiční komisi, když jim jej chtěla za světové války odebrat.

A komise se dala obměkčit . . .

Hlas tohoto zvonku jest i zfilmován a možno jej slyšet ve zvukovém filmu „U Svatého Antonínka.“

Propadlá dědina (ze Slavkova)

Mezi Slavkovem a Boršicemi je polní trať „Sovi keř“. Tam kdysi stávala dědina Sovina, která se propadla. Proto se tam prý nacházejí zbytky po stavbách.

SPORT

BĚH TERRYHO FOXE 2001- LETOS POPRVÉ I V BLATNICI POD SVATÝM ANTONÍNEM

CO BY VÁS MOHLO ZAJÍMAT

Příběh Terryho Foxe

Historie Běhu Terryho Foxe se váže na životní příběh mladého Kanadana, kterému byla v 18 letech amputována noha postižená rakovinou kostí. V bolestech a utrpení, které Terry prožíval a které viděl u ostatních pacientů, se zrodila touha překonat bezmocnost a podniknout něco, co by napomohlo boji proti této zákeřné nemoci. Rozhodl se běžet napříč Kanadou a uspořádat sbírku finančních prostředků na výzkum rakoviny. Po intenzivním tréninku a pečlivé přípravě se 12.dubna 1980 vydal z východního pobřeží kanadské provincie Newfoundland na trať „maratónu naděje“. **Za 143 dní uběhl 5565 km**, denně absolvoval dávku

téměř rovnou dělice maratónské tratě.U Thunder Bay v provincii Ontario byl nucen svůj hrdinský maratón ukončit.Rakovina se rozšířila do plic a 28. června 1981 ještě ani ne 23 letého Terryho přemohla. Terry Fox se zapsal do srdcí miliónů Kanadánů. Stal se národním hrdinou a z jeho "maratónu naděje" vznikla tradice, která velmi rychle pronikla i za hranice Kanady...

HLAVNÍ PRINCIPY BĚHU TERRYHO FOXE

1. Běh Terryho Foxe je dobrovolná humanitární akce.
2. Všechny prostředky získané ve jménu Terryho Foxe jsou dle jeho přání věnovány na výzkum rakoviny .prostředky získané v České republice se sbírají na konto Běhu Terryho Foxe s názvem Česká obec sokolská – Běhy Terryho Foxe číslo účtu: Komerční banka,Praha | .č.ú.274375400287/0100
3. Běh Terryho Foxe má dvojitý účel – získat prostředky na výzkum rakoviny a zároveň předat Terryho poselství dál ,především dětem a mladým lidem
4. Komeracionalizace běhu je nepřijatelná.Sponzori nemají mít a podpory běhu žádný komerční prospěch.
5. Náklady na organizaci běhu musí být kryty z jiných prostředků než je výtěžek běhu.
6. Rodina Terryho Foxe má výhradní právo rozhodovat o užití jeho jména.
7. Běh Terryho Foxe je během nesoutěžním.
8. Trať je možno absolvovat jakýmkoliv způsobem - chůzí, během, joggingem, na invalidním vozíku, na kole,na kolínkových bruslích ,na skateboardu, s kočárkem ,se psem,...dle vlastních sil.
9. Běhu se může zúčastnit každý bez omezení – občané všech věkových kategorií,od seniorů po novorozence.
- 10.Pravidelný pohyb podstatnou měrou přispívá k prevenci onkologických onemocnění.

Zdraví každého z nás je z velké části především v našich rukou.

VÝVOJ POČTU MÍST,ÚČASTNÍKŮ A MNOŽSTVÍ PŘÍSPĚVKŮ V ČR

Rok	počet pořadatelských míst	účastníci	finanční prostředky
1993	1	40	19.700,-
1994	1	482	33.000,-
1995	6	7.000	195.000,-
1996	36	21.400	660.758,-
1997	72	55.563	1.844.000,-
1998	112	72.585	2.321.597,-
1999	165	90.002	3.875.250,-
2000	231	102.626	4.072.529,-

BĚH TERRYHO FOXE V BLATNICI POD SVATÝM ANTONÍNEM 26. KVĚTNA 2001

Start : u Lakádové boudy pod Starými horami (křižovatka na Antonínec)

Cíl : tamtéž

Čas : 14⁰⁰ hodin

Trasa 1 (vhodná pro běh): podél "boud" – uličkou a "japonským mostkem" dolů – Řádkem směrem nahoru -na křižovance doprava směr Antonínec – CÍL

Trasa 2 (vhodná pro vytrvalce,kolečkové brusle,kola atd.): podél " boud" po celé délce - křižovatka u mlýna - u potoka doprava - Řádkem nahoru - na křižovance doprava směr Antonínec- CÍL

- Každý z účastníků si může zvolit trasu a způsob zdolání sobě nejmínejší.
- Startovné je dobrovolné a každý zaregistrovaný účastník - účastník od organizátorů obdrží upomínkový předmět (v závislosti na výši startovného) jako např. šelák,tričko,háček, disk atd

Jsou připraveny i doprovodné akce jako například :

- společná rozsvička před během
- taneční vystoupení děvčat ZŠ
- ukázka techniky místního hasičského sboru
- představení vozů Daewoo –Avia
- na závěr láhorek – špekáčky s sebou

SLOVO NA ZÁVĚR:

Mimolý rok se členové turistického kroužku při ZŠ Blatnice účastnili Běhu Terryho Foxe v Ostrožské Lhotě.Byla jsem překvapena ,kolik lidí pochopilo princip této akce. Na tak malou obec byla účast i vybrané příspěvky opravdu nadprůměrné.Přispěli jsme i svou troškou do mlýna. Na oplátku nám děti z Ostrožské Lhoty v čele s p.úč. Vojtkem přislíbili účast na našem běhu.

Tato akce jsem si přála v Blatnici uspořádat hned od první zmínky u Terry Foxovi. Vedou mě k tomu osobní důvody. Spousta lidí si myslí, že se jich taková nemoc jako rakovina netýká. To je omyl. Člověk se může cítit relativně zdráv, ale.....

Moje maminka byla v nejlepších letech, nejmladšímu z jejích dětí bylo 12 let, když se naprosto nečekaně ohlásila tato zákeřná nemoc. Když maminka v bolestech ležela v nemocnici, dostala se na veřejnost zpráva, že ve výzkumném ústavu v Praze extrahovali z kachních vajec látku, která zpomaluje metastázy jater. Ihned jsme zkoušeli všechny možné způsoby, jak lék pro maminku získat. Podarilo se, ale bohužel bylo již příliš pozdě.

Ráda bych věřila tomu, že každý, byť malý příspěvek pomůže tomu, aby se nemocným vrátila naděje na uzdravení a ušetřila je utrpení, kterým musí procházet.

S.B

OKRESNÍ PŘEBOR ŽÁKYŇ VE VOLEJBALE

Dne 26.12.2000 uspořádala ZŠ Blatnice pod Sv. Ant. „Vánoční turnaj žákyň“ za účasti: 1. AC Uherský Brod, ZŠ Hroznová Lhota, ZŠ Ostrožská Nová Ves, ZŠ Blatnice pod Sv. Ant.

V turnaji žákyňe naší školy dosáhly následujících výsledků:

ZŠ Blatnice - 1. AC Uherský Brod 0 : 2

ZŠ Blatnice - ZŠ Ostrožská Nová Ves 2 : 0

ZŠ Blatnice - ZŠ Hroznová Lhota 1 : 2

Pořadí Vánočního turnaje:

1. ZŠ Hroznová Lhota

2. 1. AC Uherský Brod

3. ZŠ Blatnice

4. ZŠ Ostrožská Nová Ves

Dne 13. ledna 2001 byl sehrán druhý turnaj okresního přeboru v Nivnici s těmito výsledky:

ZŠ Blatnice - TJ Nivnice 1 : 2 (48:60)

ZŠ Blatnice - 1. AC Uh. Brod 1 : 2 (55:65)

ZŠ Blatnice - Slov. Slavia RASTR 0 : 2 (42:51)

Dne 17. února 2001 byl sehrán třetí turnaj okresního přeboru v Bojkovicích s těmito výsledky:

ZŠ Blatnice - Slov. Slavia WAJMA 2 : 0 (50:22)

ZŠ Blatnice - ZŠ Uh. Hř. Větrná 2 : 0 (50:28)

ZŠ Blatnice - DDM Bojkovice 0 : 2 (17:50)

Dne 3. března 2001 byl sehrán čtvrtý turnaj okresního přeboru v Uherském Hradišti s těmito výsledky:

ZŠ Blatnice - Slov. Slavia WAJMA 2 : 0 (50:33)

ZŠ Blatnice - ZŠ Uh. Hř. Větrná 2 : 0 (50:26)

ZŠ Blatnice - 1. AC Uh. Brod 2 : 1 (55:50)

Celkové pořadí po čtyřech turnajích:

1. Slov. Slavia Uh. C 60

2. ZŠ Uh. Za Alejí 46

3. VK Napajedla 38

4. ZŠ Hroznová Lhota 33

5. Slov. Slavia RASTR 31

6. Slov. Slavia Uh. D 24

7. TJ Nivnice 22

8. ZŠ Blatnice 21

9. 1. AC Uherský Brod 20

10. DDM Bojkovice 17

11. ZŠ Uh. Větrná 6

12. Slov. Slavia Uh. WAJMA 6

ZPÍVÁNÍ O ZPÍVÁNÍ SE PRY PŘÍŠTÍ ROK USKUTEČNÍ UŽ I ZA PRODUKCE DOMÁCÍCH BLATNICKOU GALÉRIÍ ZAZNÍVAL PŘEDEVŠÍM FOLKLÓR Z HORŇÁCKA

Do povědomí milovníků umění se již zapsal každoroční Blatnický salón, jehož látkou bývá díky kurátorovi, rošťákovi z Blatnice, říjctimu ve Veselí nad Moravou, Vojtovi Petrarovi, vyvíklo. V posádkních dvou letech se tam konají folklórní pořady a veřejné rozhlasové nahrávky s názvem Zpívání o zpívání, jež vznikly z iniciativy Horňáckého sdružení. Jeho vedoucí osobností je akademický sochař, muzikant a zpěvák Miroslav Minka ml. z Velké nad Vrbkou. Na programu se také podílejí brněnská rozhlasová redaktoři Josef Prudil a Jaromír Nečas.

V poslední letošní neděli kam účinkovali zpěváci z regionu Horňácka v doprovodu muziky primáče Mirka Minka. Diváků překvapil mužský sbor z Velké, který vedle tábých „pěsniček“ zahrálem „žhavé“ série sedláckých rozepsal krev diváků.

Předatavili se i sólisté - Anna Kománková z Javorníku, Veličani Emil Mílekůk (85 let), též vyjimečný znalec horňáckých písní, Martin Čambal, Anna Šajdlerová, Eva Minkaová, dětský „slaviček“ Jitřinka Miklošková z Hrubé Vrbky, odkud pochází i další zpěvák Dušan Holý. Z druhé strany Javoriny zářila Vlasta Grycová ze Strání. Věhlasná profesionální moravská

cimbalistka Zuzka Lapčková skvěle hrála na nástroj a stejně i zpívala. Divčí sbor z Nivnice, říkající si Nivnička, sice trochu povyrosl do výšky v postavách, a mění se viditelně v ženské těleso, slyšitelně v kompaktní sezpívány divčí sbor. Jak tekl při předatavování jejich vedoucí, nivnický učitel Vlastimil Ondra, podbarvující jejich hlasy na harmoniku, název spjatý se školními lavicemi by bylo škoda změnit, i když si většina pořadatelů, kteří je zvou na vystoupení, myslí, že přijede dětský sbor.

„Sám si tímto ověřuji, jaký je sbor, jak to zpívá lém nejstarším, střední generaci, mladým i nejmladším. Protože to je samozřejmě jasná perspektiva do budoucna, že na Horňácku, ale i v těch okolních regionech, je to živé. To taky umožňuje vybírat talenty, kapely s kterými můžeme udělat nějaké rozhlasové snímky, jež mohou eventuálně oslovit vydavatele folklórní hudby.“ nastínil hlavní záměr akce Josef Prudil, který je členem Horňáckého sdružení.

Vinařská obec Blatnice pod Svatým Antonínkem svoji zastoupení účinkujících neměla, protože folklór tam nemá zapuštěné stoleté kořeny tradice jako například v nedaleké Velké

nad Veličkou. Už nyní však rozševají první semínka v podobě vlastní mladé cimbalové muziky a několika zpěváků, kteří nacvičují písně z regionu Veselska.

„Myslíte, že nás to na radnici nemrzí, že zde nejsou naši krojovani? V příštím, třetím Zpívání o zpívání už tady nebudou chybět,“ řekl nám blatnický starosta Ladislav Vyskočil.

(ROVNOST - Antonín Frbaj)

Muzský pěvecký sbor z Velké nad Veličkou

Zuzka Lapčíková ; cimbalistka

Nivnička z Nivnice

ROZENÍ

Narození:

Tomáš Solaf	Blatnice	540
Matouš Valdštek	Blatnice	682
Matěj Macík	Blatnice	250
Diana Cintulová	Blatnice	548
Matěj Šeda	Blatnice	755

SNATKY

Sňatky:

Jaroslav Horák	Blatnice
Lucie Odložilíková	Nová Lhota
Jiří Rolenc	Blatnice
Marie Andryšková	Blatnice

ÚMRTÍ

Úmrtí:

Jan Bedrava	Blatnice	317
Antonín Petratur	Blatnice	426
Vojtěch Masařík	Blatnice	507
Alžběta Bílková	Blatnice	477
Vlastimil Vyskočil	Blatnice	492

JUBILEUM

Naši jubilanti:

Vavřík František	Blatnice	76	75 let
Petraturová Ludmila	Blatnice	406	75 let
Pavelková Marie	Blatnice	162	75 let
Němčická Blažena	Blatnice	457	80 let
Hanáková Františka	Blatnice	469	80 let
Křivák Antonín	Blatnice	623	80 let
Masaříková Anna	Blatnice	332	80 let
Fojtíková Anežka	Blatnice	87	90 let
Bachanová Marie	Blatnice	430	90 let
Sládková Anežka	Blatnice	244	91 let
Mička Josef	Blatnice	349	93 let (nejstarší občan Blatnice)

9	KUČER MĚR	1	ROSPO- DÁVSKÉ NÁČNÍ	VE VZTAHU K OKALU	M	TYCHO- LUBA ROZTLAČ	HYDRO	ČESKÝ OPRO- VATEL	HEBEC WIPF	TANĚ	M	PAPEŘOVÁ NEMOC	OPOJENÍ ALKOHO- LEM	2	SAŇ
PRŮHEZ- NÁ MĚŘA					MOŠKOV- SKÁ LILICE						VYSOKÝ TAROK				
EDÉN					ŠPANĚL- SKÉ MILUJIVY ŠESTICE						OPERA MĚR ČESKÝ PŘEPOVY				
NEHLI- ŠET										VYBORNÉ OHLEDU PLUVNOST					
MIRVO- KVĚTA ROST- LINA 986						HUDEBNÍ ZNAČKA SMALČOV- ST						-HLT HRODINA			
PEČNÍK						RUSKÁ REKA VYVRA- HOVAT					KOUT PILZ BA- ROKOVNA				ZNAČKA ČESKÝCH LETADEL
M	JAV KROK EUROPEJCE MĚSTO				SLONÍ ZUB NEVHOVAT				KŘESLO ŠEVET						
OTYBL BYKOTU			INDICKÝ BASNÍK VYVEJRA 98						OHŘEVNÝ ČLOVĚK						
STARÁ ZNAČKA KVALITY				TRUMPF NORINORI SKA REKA											
NEVY- NADAT															
OBEC NA ZÁHRADU															
LETĚC									K NIČENÍ OPĚT						
M	ČESKÁ MĚ ROZNĚT				SPZ N ZÁHRADU MOROVY HROD										
MARIČKA MĚR					SPZ BRN TĚLAVY VYETAHNA 986										
ŘÁDESKÝ 350			POHOŘEK 98 TATR												
PAPÍR MĚR															
ČESKÝ PI MOUV NEZMĚR							FRANC. MLÍR	LHOVNA Z MLEKA	ÚDER ROHOV	KOLONE	M	BERAN 986	DYMY	OBEC V SLONOVICH	TRUMPF V BRNO
LIN 2986						EGYPTSKÁ MĚŘA ZEMKY CASSING						BRYLE			
M	EDYD BLUDYCE- SEPVU	SPZ PRAHA 986			VYETAHNA OCIL DRAVY TRAF							ROV SEVERNÝ PRAHA			
BAHT SE NA LOUCE															
LETADE- KO										3					
ZNAČKA ČESKÝCH SPORTOV- CŮ				ZABV ČAS DROGNA					SMĚTADIL					OBEC PRAHA MĚR 986	TRUMPF MĚR 986

Výhodou stáří je, že už nefoučíme po věcech, ...

výroba a montáž stínící techniky

- * venkovní rolety
- * vertikální žaluzie
- * horizontální žaluzie
- * markýzy
- * těsnění oken a dveří
- * garážová vrata
- * sítě proti hmyzu
- * shrnovací lamelové plastové dveře

Kudielka Vladimír

Blatnice 427, PSČ 696 71

tel.: 0603 - 842281, 0631 / 331 362

LEKO Kovo - Dřevo

Stavíte? Vylepšujete?

Nabízíme možnosti dodávek

- střešních latí - 8 Kč/m

- řezivo, hranoły, prkna

- možnosti dodávek dle rozpisu včetně dopravy na stavbu

Palubky tl. 18mm za ceny 210 Kč/m²

Podlahové palubky tl. 25 - 33 mm

Něco pro vinaře

Tyče ke keřům do vlnice - 150 cm

- za 6,5 - 7 Kč/kus (válcovaná ocel)

ceny uvedeny bez DPH

Eurotel: 0724 / 024 040

tel.: 0631 / 331 618

UVAŽUJETE KAM ULOŽIT PENÍZE ?

LIŠKA MÁ PRO VÁS VÝHODNÉ ŘEŠENÍ !!

Českomoravská stavební spořitelna Vám Vaše peníze rozdělí o státní podpory + úrok + jistotu.

ZÍSKÁTE - finanční prostředky na opravu domu, přestavbu
bytového jádra, půlní vestavbu a k tomu vysoké zhodnocení
Vašich úspor - čistý roční výnos až 14,4%.

VĚK PRO STAVEBNÍ SPOŘENÍ NEROZHODUJE.

*Chcete se informovat o svých možnostech,
nebo Vám bude končit pětiletá smlouva s "Liškou"?*

Mohu být Váš poradce - přijedu a projednám
vše o stavebním spoření, o možnostech úvěru a o tom co
Vám Českomoravská stavební spořitelna může nabídnout.

*Veškeré informace o stavebním spoření
Vám ochotně poskytnu:*

Cichová Ludmila

Právě E. 383

696 71 Blatnice pod Sv. Annou

Tel.: 0631 / 331 394, mob.: 0605 / 864 447

KDO JI POZNÁ?

MYŠLIVECKÉ SDRUŽENÍ „ROHÁČ“ BLATNICE POD SVATÝM ANTONÍNEM
25. 1. 2001 (10.15 HOD - ANTONÍNEK)

Přední řada zleva: Antonín Hradek, Josef Hradka, Lukášek Srabčina, Josef Mělník, Josef Tvoříl

Zadní řada zleva: František Svoboda, Dušan Srsták, Jiří Zedník, Arnošt Šumperský, Pavel Fialáček, Jan Šantavý, Josef Pátek, Stanislav Matoušek, Vladimír Křípáček, Vladimír Kyželek, Antonín Křípáček, Jiří Slavík, Staněk, Miroslav Hladký, Antonín Třískal, Libor Bagan, Alibis Komárek, Jan Hrybník, Stanislav Vrba, Josef Hradák, Jan Bagan, Václav Čížek, Stanislav Fučík, Stanislav Malý, Milan Křížek

